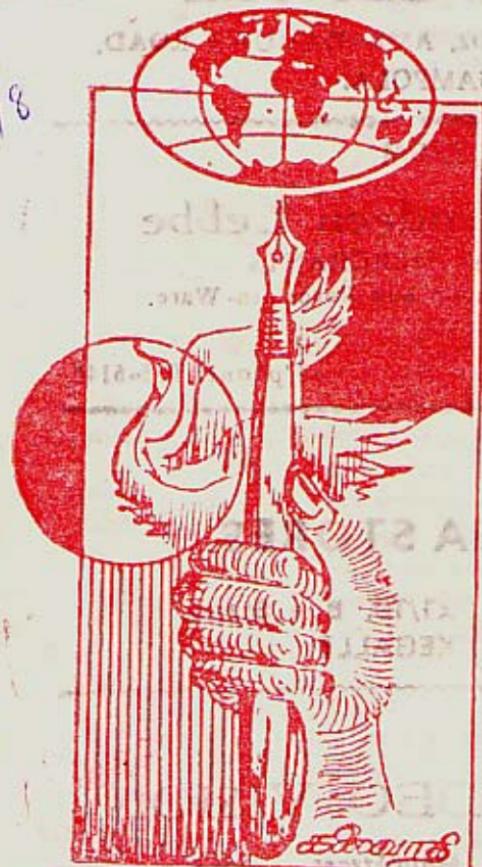

பிரினிலா நூல்

PRIYANILA - திருச்சிலை

2ம் ஆண்டு மௌரி

சுழறும் பூமியை

பெறு

முனையிக்

திறுத்துவாம் !

ஆசிரியர்:

யென்வத்த ரம்ஜான்

Rs. 10/-

With best compliments from

N. R. S.

Digitized by Nocturne Foundation
nocturne.org / aavahanam.org

MAIN STREET,
MAWANELLA.

BEST WISHES FROM

GREEN GARDEN
TEXTILES & TIMBER MERCHANTS
No. 31, Main Street.
MAWANELLA.

முயற்சி வெற்றி பெற
நல்ல கீட்கள்!

TRADE CENTRE
302, AMBAGAMUWA ROAD,
GAMPOLA;

BEST COMPLIMENTS FROM

M. S. Samsudeen Lebbe
GENERAL MERCHANTS

Distributors for Ceramic and Porcelain Ware.

MAIN STREET,
MAWANELLA.

-T'phone: 038-6143

Best Wishes From

ARIF TEA STORES

21/19, Bus Stand,
KEGALLE.

WELL WISHES FROM

GULF VIDEO VISION
No 115, Main Street
Mawella.

பிரிய நிலா

PRIYANILA

காலாண்டு
கலை, இலக்கிய,
இதழ்.

★ ★ ★

மலர் - 2

இதழ் - 8

★ ★ ★

Editor:
Uyanwatte Ramjan

மார்ச் - மே

★ ★ ★

ஆசிரியர்:
உயன்வத்து ரம்ஜான்
உதவி:
திருமதி ரம்ஜான்

★ ★ ★

தொடர்பு:
The Editor,
Priyanila,
193, Uyanwatte,
Dewanagala,
Sri Lanka.

அன்பான இலக்கிய நெஞ்சங்களே !

எம் அனைவர் மீதும், சாந்தியும்,

சமாதானமும் உண்டாவதாக !!

'பிரியநிலா'வின் இரண்டாவது ஆண்டு மலரையும் உங்கள் கரங்களில் தவழ விடுவ தில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இலக்கிய உலகில் சாதனைகள் பல புரிய வேண்டும், தத்தம் கருத்துக்களை, சமூகத்தின் மத்தியில் வைக்க வேண்டும், என்ற ஆர்வத்தில் பேரைக்களைப் பிடிக்க புதுத் தலைமுறையினர் துடிப்பதைப்பராக்க முடிகிறது.

இளந் தலை முறையினருள் அனேகர் தீய பழக்க வழக்கங்களுக்கு அடிமையாகி வாழ கின்றதையும், வீரக்தியுற்று 'கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோம்' என்று வாழ முற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் வேலையில், சமுதாய உணர்வோடு, மனித நேயங்களின் குழந்தைகளை கோடிட்டுக் காட்டசில புத்தி-ஜீவிகள் முற்பட்ட போதிலுங் கூட, அவர்களுக்குக் களம் அமைத்துக்கொடுக்க சஞ்சிகைகள் தொடர்ச்சியாக வளரிவரக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் மிகக் குறைவே.

தேசிய நீரோட்டத்தோடு எரியும் ஏணைய பிரச்சினைகளைப் போன்றே எழுத்தாளர்களினது சஞ்சிகை வெளியிட்டாளர்களினது பிரச்சினைகளும், மேல்மட்டத்தவர்களின் பார்வையில் தட்டுப்படவேண்டும்.

ஒரு நாட்டின் கல்வி, கலாச்சாரம், பொருளாதாரம், அரசியல் போன்றவைகளுக்கு பொதுச்சன தொடர்பு சாதனங்களும், அவர்களோடு தொடர்புடையோர்களின் பங்களிப்பும் மிக முக்கியமானதாகும் என்பதைக் கூறி வைக்க விரும்புகிறேன்.

மனித வளங்களைப் பயன்படுத்துவதில் அடிமட்டத்திலிருந்து ஆராய்ந்துகொண்டு போகும் இவ்வேலையில், இத்தகைய முயற்சி களுக்கு எந்தகைய பயன்களைப் பெறப் போகின்றார்கள் என்பது பேரு பிடிக்கும் எமதுகேள்வியாகவுள்ளது.

"பரியநிலா" எரியும் பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியில் தடையின்றித் தொடர்ச்சியாக வெளி வர, வாசகர்களும். அபிமானி களும், வர்த்தகப்பிரமுகர்களும், கொடையாளர்களும், ஏழுதுதாளர்களும், குறிப்பாக குறைகள் கண்டபோது கட்டிக்காட்டி, ஊக்கமளித்தோருமே காரணமாகும்.

மேலும், உரிய காலத்தில் இதழ்களை வெளியிட்டு வைக்க உதவிய M. J. M. பிரின்டர்ஸ்லாருக்கும், மேற் குறிப்பிட்ட அணைவருக்கும் எனது நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகளைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

(ஆசிரியர்)

❖ வாடாதே! பரிய நிலாவே!

— ஹெம்மாத்தகம மாஹிரா முஹம்மத —
புண்ணிய பூமியாம் உயல்வத்தை தனிலே ஒளிரும்
கண்களாய் திகழும் இலக்கிய
அலைகடலாம் பரிய நிலாவே! காலாண்டு கலையிதழே!
வாடாதே பரிய நிலாவே!

இனமெழுத்தாளரின் எழுச்சி பொங்கிய
இதயங்களை தூண்டியவள் நீ தானே!
வளரும் சமூகத்தின் உணர்ச்சி பெருகிட
வளங்கொடுக்கும் வாடா(த) பரிய நிலாவே!
பயனுறு கட்டுரைகள் பாங்குடை ஆக்கங்கள்
இன்புரு இனிய கஷதைகள் கருப்பாய்
இல்லை! இனித்திடும் கற்கண்டே!
வாடாதே பரிய நிலாவே!

எம்மகத்து எண்ணங்கள் எழுந்தோ வியமாய்
என்றும் மாறிட உதவும்
நம்மிடை தவழும் வற்றிடாத தேனே!
நலமுடன் வாழ இறைஞ்சுகிறோம்.
இறுதியாக வடிக்கும் கவிதை வரிதனிலே
இன்றும் என்றும் வேண்டிக் கொண்டு இருப்பதுவே
வளம் பெறுக பரிய நிலாவே!
வாடாதே பரிய நிலாவே!

இரு நல்ல நண்பன் நாறு இனத்திற்குச்சமன்.

விருதோடை முஸப்பிர கலை இதழ் ஆசிரியர் பிடத்திலிருந்து

"பரிய நிலா" வின் இரண்டாவது ஆண்டு மலரில் சந்திப்பதில் பெரும் மகிழ்ச்சி . . . புச்சினாத்தும் வல்ல நாயனுக்கே!

தனித்து நின்று ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வைப்பதில் உண்டாகும் வேதனையை நான் நன்கறிவேன். அதிலும் அச்சு கஞ்சிசெயன்றால் . . . ? இதனால் தான் சில ரேணுகியோக்கள் ஒரி ரண்டு இதழ்களோடு தங்களின் இலக்கிய உலகம் பயணத்திற்கே முற்றுப்புள்ளி வைத்துக்கொண்டு விடுகின்றன. அவ்வழியில் அச்சில் ஒரு சஞ்சிகை தொடர்ந்து அதன் இரண்டாவது ஆண்டு மலரை வெளியிடுவதென்றால் அது 'பரிய நிலா' வே ஆகும். பிரசவ வேதனை கணக்கு எவ்வளவும் தலைசாய்க்காது பரிய நிலா அதன் 7 வது இதழையும் வெளியிட்ட மின் அதன் 8 வது இரண்டாண்டு பூர்த்தி மலரை வெளியிட்டு இன்று உங்கள் கைகளில் தவழுச் செய்த 'பரிய நிலா' ஆசிரியர் ரம்ஜான் நானு அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

கலை இலக்கிய சஞ்சிகையான 'பரிய நிலா' இனி வரும் காலங்களிலும், எதிர் படிக்கக்கணக்கும், ஏமாற்றங்களுக்கும் அஞ்சாது அதன் இலக்கிய இலட்சியத்தை அடைய வேண்டும் என்பது எமது அவா!

பரிய நிலாவால் இப்பூமியில் இலக்கிய வாதிகள் நிறைய உருவாகிட வேண்டும் என பிரார்த்திக்கின்றோம். பரிய நிலாவின் தூய பணி தொடர வாழ்த்துக்கள்.

கலைஇதழ் பிரதம ஆசிரியர்
ஜே. பி. ஹல்ஸ்
விருதோடை - மதுரன்குளி.

ஆண்டு விழுவுக்கு
ஏமது வாழ்த்துக்கள் !

DEEN'S CAFE

No. 32, MAIN STREET,
MAWANELLA.

சொன்ன சொல்லையும் எறிந்த கல்லையும் திருப்பி எடுக்க முடியாது.

பிரகடனம்

— பதியதளாவ கே. எம். பாருக்

ஓ.....தோழனே
மட்டமைக் குழந்தையை
மன்னுக்குள் புதைத்து விடு
உந்தனின்
நம்பிக்கை வயிறு
பிரசவிக்கின்ற
அறிவுக் குழந்தைகள்
வள்ளவாரின்
வழியைப் பேணும்
இரு சுமுதாய விட்யலுக்காக
வழி காட்டட்டும் !

சமானிஸ் கொடியை
இறுகப் பிடித்துக் கொள்
அதுதான் உண்ணை
ஓர்
இல்லாமியனுக்
இனங்காட்டி வைக்கும்
இறவாத சின்னமாகும்!

விதியை எழுதிய இறைவன்
தான்
விமோசனக்கையும்
எழுதியிருக்கிறான் என்பதை
மறந்து விடாதே !

இறை அச்சமும்
இறுதி நபி வாழ்வும்
உன்னேடு
இணைந்திருக்குமானுக்
இந்தத்
துப்பாக்கிகளும்

வெடி குண்டுகளும்
உன்னிடம்
தோற்றுப் போய் விடலாம்...?
★
கோழனே!
திருமறையில் இல்லாத
புரட்சிகளையும் - புதுமைகளையும்
வெளிவின்றும்
மா.....ஓ..... சேயினதும்
புத்தகங்களைப் புரட்டியா
நீ
புரிந்து கொள்ள முனைகிறுய் ?

★
இல்லாததின் எதிரிகளான
நம்ராதும் ஹாரானும்
உமையாவும் உத்பாவும்
அழிக்கப்பட்ட விதத்தை
அறிந்த ராயானால்
இன்றைய தஜ்ஜாலகளைப் பற்றி
நீ ஏன்
கவலைப் படுகிறுய்....?

உனது
இலையரக்கம்
எழுதிய வரலாறு
முன்வி மென்ற புத்தகத்தின்
முன்னுரையாகவே
இருக்க வேண்டும் !

ஓ.....தோழனே
நான் கேட்ப தெல்லாம்
என்றைக்குமே
இவைகளைத்தான் நீ
இதய மன்றத்தில்
பிரகடனப் படுத்து என்பதே !

அன்புள்ள இதமம் என்றும் இளமைதானது.

* விபத்துக்கள் *

— அல் - அஸ்மத் —

“என்ன இந்த மனுசன இன்னுங் கானுமே?.....”
என்று மீண்டும் ஒருமுறை உம்மா சலித்துக்கொண்ட வார்த்தை
கள், வாசற்புறமிருந்து என் அறைக்குள் தஞ்சம் புகுந்தன.

மனி, ஒன்பது தாண்டிச் சில நிமிஷங்கள்; வானைவியில்
வழைமையான மழுப்பல்கள்.

“அவர் வாற நேரம் வரட்டுமே!... நீங்க ஏன் வாசல்லயே
காத்துக் கெடக்கிறீங்க?” என்றேன் நான் அந்தச் சலிப்பின்
எதிரொலியாக.

“நெந்தான்! வாற நேரம் வரட்டும்!” என்று தனக்குத்
தானே கூறிக்கொண்ட தாயார். உள்ளே போகும் காலடி ஒசை
களும் தொடர்ந்து கேட்டன. “மிகுலாரு!..... மர்னு!...
அட, இந்தப் புள்ளைக்க அதுக்குள் தாங்கிறீச்சிகளா?... ஆமா...
மனியும் ஒம்பதாகுதில்ல?..... மத்ரஸா உட்டுவந்தா ஒரே ஆட...
டந்தானே! அடிச்சுப்போட்ட மாதிரி இருக்கும் மேலு கை
காலு!..... அடியேய! ... , தல்லா போத்திட்டுப் படுவே!.”

காக்காவின் பிள்ளைகள், காக்கா கொழும்பில் ஒரு கடை
யில். அவருடைய மனைவி இறந்து நான்கு வருஷங்களுக்கு மேலா
கிறது.

“ஓம்பது மனி வரைக்கும் என்ன பள்ளியில் ..” என்று
மறுபடியும் தாய் புலம்ப ஆரம்பித்தார். இல்லா முடிஞ்சி ஒரு
மனித்தியாலம் ஆகிறீச்சில்ல? .. எவ்வளவுது கதைக்க கெட்டச்
சிட்டான்னு அவகங்கு நேர காலம் போரதே தெரியாதே!...
ஒங்க வாப்பாவ நீ காணல்லியா, இம்தியாக?... ”

“இண்டைக்கு இஷாவுக்குப் பொறுகு என்னமோ ஐமாத்
துக் கூட்டாரில்லியா? .. முடிஞ்சி வருவாரு. இங்க வந்துதான்
என்ன வேலே?” என்றேன் நான் அடியாரின் மனைவியிலிருந்து,

“அப்ப இன்னைக்கு பத்து மனைதான்!... நீ இத மொதல்லயே
சொல்லக் குடாது?”

நான் மெளனமாக இருந்தேன். முதலிலேயே சோல்லி
யிருந்தால் மட்டும் என்ன தடந்திருக்கும்? எங்கள் உடம்பாவைப்
பற்றி எனக்குத் தெரியாதா? இதே புலம்பல்களோடு இதே
வாசலில் இதே மாதிரித்தான் காத்துக்கொண்டிருந்திருப்பார்.

வெற்றிக்கு முயற்சி உண்றுகோல்.

சிடந்த ஏழைட்டு வருஷங்களாகவே உம்மாவின் கதி இதுதான் அவரின் கணவர்கூட அவருக்கு ஒரு பிள்ளையாகிவிட்ட நிலைமை! என் வாப்பாவைத் தன் கடைசிப் பிள்ளை மாதிரித்தான் உம்மா கவனிக்கிறார்

நானும் காக்காவும் மட்டும்தான் இவர்களுக்குப் பிள்ளைகள். ஆசைப்பட்டுப் பெற்றெடுத்த மகள் ஆறு மாதங்களிலேயே ஆசையை ஆசையாகவே வைத்துவிட்டுப் போய்விட்டாள்.

சில குடும்பரகளைக் காணும்போது இப்போதெல்லாம் எனக்குங்கூட ஒரு தங்கையைப் பற்றியோ ‘தாத்தா’ வைப் பற்றியோ ஆசை வருகிறது. அதெனவோ, அல்லாற்றவின் ஒரு விருப்பம்; மதினிகூட மறைந்தபோனால்! எனக்கு உம்மாவும் மரீனாவுந்தான் எல்லாம்.....

வாப்பா, காக்காவை நன்றாகத்தான் படிக்க வைத்தார். அவர் எட்டாம் வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில், பாடசாலை அதிபரின் இடி தாங்காமல் வீட்டைவிட்டே ஒடிப் போய், நான்கு, ஐந்து வருஷங்கள் கழித்துத்தான் மறுபடியும் வந்து சேர்த்தார். நல்ல வேளையாக அதிபர் மாறிப் போயிருந்தார்!

அந்த ஏமாற்றத்தையெல்லாம் தீர்த்துக்கட்ட என்னையீர் ஏ வரையில் படிக்க வைத்தார் வாப்பா. எனக்குரிய சகல செள்களியங்களையும் கவனித்தார். நான் இரண்டாமாண்டில் படித்துக்கொண்டிருந்த போது, வாப்பா, ஒரு கார் விபத்தில் மாட்டிக்கொண்டார். அவர் பிழைத்தது அழுர்வமே. அதுவரையில் என் உம்மாவுக்குக் கணவராக இருந்தவர், அதன் பிறகு பிள்ளையாகிவிட்டார்! எத்தனையோ வைத்தியர்கள்கூட, தங்களை வாழுவைக்க வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டார்கள்!

சிறுவர்களைப் போன்று பிடிவாதம், பொறுப்பின்மை, சுயநலம், கோபம் போன்றவை அவரிடத்தில் பெருகிவிட்டன. வயது வந்த ஆஸ் என்ற பிரக்ஞாயே அவருக்கின்கை.

* * *

“நீ கொஞ்சம் போய்ப் பாத்திட்டு வர்றியா, இம்தியாக? .. என்ன, இவ்வளவு நேரமாக்கி; இன்னுங் கானுமே?...” என்றார் உம்மா என் அறைக்குள் எட்டிப்பார்த்து

“எங்க போய்றப் போருர்னு தடுமார்றிங்க?..... பேசாம் இருங்க; அசெல்லாம் இன்னுங்கொஞ்ச நேரத்தில் வந்துறுவாரு!” என்றேன் நான்.

“இங்கிட்ட போய் நாஞ்சொல்றேனே!” என்ற உம்மா மறுபடியும் வாசற் றமாய் போவது கேட்டது.

பெண் இயற்கையளிக்கும் ஆழகிய பட்டப்பு.

என் படிப்பை நிறுத்திவிட்டு வரவேண்டும் போலிருந்தது. எனக்கு காக்காதான் கைகொடுத்தார்: “நீ பேசாம் படி தம்பி! நான் இல்லாமயா போயிட்டேன்?...” என்றார். அவர் உழைக்க நான் பட்டதாரியானேன்.

அதற்குள் குடும்பத்தில் மேறும் ஒரு விபத்து நடந்து விட்டது. வாப்பா எனக்குத் தம்பியானது போக, மதினியும் போய்விட்டாள். மதினியை நான் எனது சொந்தத் தமக்கையாகவே பாலித்து வந்தேன். எங்கள் உம்மாவும் அவரை மகளாகத்தான் நினைத்திருந்தார். எனவே குடும்பத்தில் எல்லாருக்குமே நிம்மதி யிலாமல் போய்விட்டது.

எங்கள் குடும்பத்தில் அடிக்கடி ஏதாவது ஒரு விபத்து நடந்து பழகிப்போய்விட்டது.

என் தரத்திற்கேற்ற வேலை கிடைக்கவில்லை. தரத்துக்கு வேலை தேடியே ஒரு வருடம் போய்விட்டது. பிறகு பிறகு தர மில்லா வேலைகளை தரமாக்க முயன்று ஒரு வருடம் கழித்தது. போன வருடம் ஒரு நால் வேலை கிடைத்தது.

ஒரு பத்திரிகாவியம்; உப ஆசிரியர் பதவி. நன்றாகச் செய்தேன் என்று பலருமே முறையிட்டார்கள். அப்போது பார்த்து உள்ளே நுழைந்தான் ஒரு தலைவீங்கி.

ஒட்டமாய் ஓடி அசுரப் பாய்ச்சலில் பாய்ந்து, எக்கச்சக கமான எம்பீமாரின் நோட்டீஸ் போட்டுகளையெல்லாம் சுமந்து வந்து, பிரதம ஆசிரியரின் வேண்டாவெறுப்பின் பேரில் ஒட்டகத் தைப்போல் தலையை நுழைத்துக்கொண்டான் அஷரப்.

வந்த இரண்டாம் நாளே, பத்திரிகை நடத்துவது எப்படி என்று எல்லோருக்குமே சொல்லிக் கொடுக்கத் தொடங்கி விட்டான்! அவன் எம்பீக்கு வேண்டியவன்! அதனால் பிரதம ஆசிரியர் கூட அவனிடத்தில் டியூஷன் கேட்க வேண்டிய நிலைமை! முன்னரே லீக்கியிருந்த தலை, இப்போது பாரந்தாங்க முடியாமல் ஆடிக்கொண்டிருந்தது. நான் அடிக்கடி அந்தத் தலையில் இருக்கிக் குட்டி அதனைக் கழுத்தில் உரமாக கத் தங்கவைப்ப துண்டு! அந்த நன்றியைக்கூட மறந்து விட்டான் பாலி!

அவனுக்குறிய உதாரணத்தை இதுவரை தேடுகிறேன். அகப்பட மாட்டேன் என்கிறது! ஆனால் ஒன்று சரிவரும் போல தெரிகிறது.

வானெலையில் லிலநேரங்களில் கிணற்றுக்குள்ளிருந்து பெண் தவணை கத்துவதைப்போல் சில ஆண் ஸுரிவிப்பாயர்கள்-மன்னிக்க வும்-அறிவிப்பாளர்கள் கேளி பண்ணு வார்களே, அவர்களைப்

பெண் அறிவைப் போல ஆழமானவள்

போன்ற ஒரு சமாச்சாரம் இவன். குரல் இல்லாதவன் வானேவிலீகுத் தேவையில்லாததைப் போல் தான் இவனும் பத்திரிகைக்கு.

யார் நல்ல பேரோடு ஒன்றைச் செய்கிறுரோ, அது தனக்கும் வேண்டும் என்ற சைக்கோ கேள்பாதையில் போகும் அடுத்தவன் பெண்டாட்டி தனக்கும் பெண்டாட்டி என்பதைப்போல!

இளைஞர் பகுதி ஒன்றைச் செய்துகொண்டிருந்தேன் நான். நல்ல பெயர் இருந்தது. ஆயிரம் பேர்களின் பிஸ்பதுதிகளைத் தாங்கி அதைப்பிடிக்க முயன்றான் அவன். எனக்குப் பாவமாக இருந்தது. அந்தப் பகுதியை அவனுக்கே தானம் பண்ணினேன்.

பிறகு நான் குறுக்கெழுத்துப் போட்டி ஒன்றை நடத்தினேன். எதிர்பாராத வகையில் அதுவும் மிகப்பிரபவமாகி விட்டது. இது இந்தப் பயலுக்கு வீங்கிய தலையை வலிக்கச் செய்த மாதிரி இருந்திருக்க வேண்டும். இளைஞர் பகுதி படுதாவணமாகப் போய் நூயாண்டி நிலையில் இருந்ததால் குறுக்கெழுத்துக்குரிய குறுக்குப்பாதைகளில் நேராக இறங்கிவிட்டான்! அசரப் பாய்ச்சல் அஷ்ரப் என்றால் சும்மவா?

அவன் புத்தி அவனை விட்டுப் போகாததால் எனக்கும் ஜில்வென்றிருந்தது.

இவனுக்கு எதுவுமே வாய்ப்பதாக இல்லை. ஒவ்வொரு வாரமும் என் பதுதிக்கு நாரூறு ஐநூறு போஸ்ட் கார்ட்டுகள் வரை வரும். ஒரு குறிப்பிட்ட வாரத்தில் ஒன்றையுமே காணேம்! இது எல்லாருக்குமே பெருத்த ஆச்சரியத்தைத் தந்தது.

யாருமே சரியான விடை அனுப்பவில்லை என்று அடுத்த வாரத்தில் பிரகரித்தோம். அதற்குத்த வாரத்தில். நான் அனுப்பினேனே, அவன் அனுப்பினானே, என்ற ஏராளமான தாக்குக்கடிதங்கள், எங்களுக்குத் தாக்குப்பிடிக்கவில்லை!

எனக்கு விளங்கி விட்டது. ஏதோ ஒரு வகையில் அஷ்ரப் அந்தப் போஸ்ட்கார்ட்டுகள் அனைத்தையுமே திருடியிருக்கிறான். எப்படி என்பதுதான் ஆச்சரியம்.

இரண்டே வாரத்தில் அவனைக் கையும் மெய்யுமாகப் பிடித்தேன். பிரதம ஆசிரியரிடம் கொண்டுபோய் விட்டேன். அங்கே உள்ள அனைவருமே, என்னையும் அந்த வகையில் அஷ்ரப் பையும் தவிர, செந்தொடை நடுங்கிகள்! அதனால் விசாரணை நடத்தும் விவஸ்தை அவர்களுக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது.

இப்போது இரண்டு வரங்கள் இருக்கலாம்; விலகி வந்து விட்டேன்.

விட்டுக்கு வந்த பிறகுதான் எங்கள் வாப்பாவின் கெடுபிடிகளைவிட அஷ்ரப்பின் கெடுபிடிகள் மேலானவை என்று தெரிய வருகிறது!

பெண் நீதியைப் போல் உயர்வானவள்.

எங்கள் ஊர்ப் பயல்களும் லேகப்பட்டவர்கள் இல்லை! கட்டு மேனிக்குந்தான் நகட்டிடத் தள்ளுகின்றேன். இவர் பாதையில் போனால் கல்லை விட்டெட்டிவார்கள். முந்தைய நல் மனிதர் என்ற நெஞ்சே இருக்காது..... ஏதாவது அநாமதேயமாகச் சொல்வார்கள். 'மாடி ஊடு புளுந்து, என்ன?' என்பார்கள், அதுபோதும் வாப்பாவுக்கு. இனிப்பாதையில் போகும் வண்டிகள் கூட நின்று பொழுது போகும்.

அந்த நேரத்தில் அகப்படும் மரியாதையானவர்களைக்கூட வாப்பா விட்டுவைக்க மாட்டார். எவருமே அவர்கள் இதைப் பெரிதாகக் கணக்கெடுக்காமல் சிரித்துக்கொண்டே போனாலும், நடந்த விசயங்களைப் பிறர் கூடி நின்று தயாஷாக்கிச் சிரிப்பது என் காதிலோ காக்கா, உம்மாமார் காதிலோ விழுந்தால் இருசொட்டுக் கண்ணிரும் சேர்ந்து விழாமற் போகாது

★ ★ ★

"என் இன்னைக்கி இம்புட்டு நேரம்? நேரகாலத் தொடர்யே வரத்தெரியாதா?" என்ற உம்மாவின் ஆஸ்வாசம், வாப்பாவின் வரவை எங்கு அறிவித்தது.

"இப்பத்தானே கூட்டாம் முடிந்திச்சி?..... முடிய மின்தி எப்பிடி வாறது? போய் சோறு போடுவியா....."

"ஆ..... மா.....!.....இவரு பெரிய டஸ்ட்டி! கூட்டம் முடியாம் வர ஏலாது!....." என்றவாறே குசினிக்குள் புகுந்தார் உம்மா.

"நீ அப்ப டஸ்ட்டி வேலயப் பாரம் எடுக்கிறது? ஜாட்டுக்குள்ள இரிக்கிறவனுக்கு அதுகளப் பத்தி என்ன தெரியும்?

"எனக்கொண்ணும் தெரியாதுதான்! வந்து தின்னுங்க மணி பத்தாச்சினான்"

"மணி பத்தாச்சினான் நான் என்னு செய்ய? ஒனக்குப் பசின்னு நீ திங்கவேண்டியது தானே? என்னய ஏன் போட்டுத் திங்கப் பாக்குறே?....."

"நான் யாரையுந் திங்கப் பாக்கல்ல!..... ஓக்காருங்கி .." எங்கள் உம்மாவுக்கும் சமயம் அறிந்து பேசத் தெரியாது, ஒரே வனவளா கொழுகொழு! வாப்பாவோடு பழுசிபழுகி உம்மாவுக்கும் உலகமே மறந்து போகிறதோ?

அடியாரை முடி வைத்தென். மணி குழம்பிப் போனால் என்னுள் வாசிக்க முடியாது. வாசித்தால், என்னுடைய குழப்

கடன் வாங்குதல் ஏழையின் முதல் குழன்றை.

பங்களையே அடியார் எழுதி வைத்ததாகக் கதையே மாறிப் போகும்।

சிறு சிறு ஓசைகளுடன் வாப்பாவும் உம்மாவும் சாப்பிடுவது கேட்டது. குழந்தைக்குத் தாய் ஊட்டும் காட்சி எனக்குள் பட்டுத்தெறித்தது.

“நாளைக்கு ஜமாத்தா போரேஷும்,” என்றார் வாப்பா.

“போறமனே?... நீங்களுமா போறிய?...”

“ஆமா! நான் கண்டிப்பா போயாகனும் அல்லாடவேல்!..

“எங்க போறிங்க?”

“கல்மொளைக்கு!”

“கல்மொளைக்கா?... அங்கதானே ஒரே கொழுப்பமாக கெடக்கே?...”

“கொழுப்பமா இருந்தா எனக்கென்ன?..... நாளைக்கு, இன்ஷா அல்லாஹ், ராஹ் எட்டு மனி பஸ்ஸில் போரேஷும்!...”

“இவுக கதைக்கிற கதயக் கேளுங்க! அங்க நின்ன நின்ன வாக்கில் ஆனுகள் சுட்டுக் கொல்லுருங்களாம்!... இவுக போரூ களாயில்ல ஜமாத்தா!....”

“அல்லாட வேல! அது இதுள்ளு பேசாதே!...”

“இந்தத் தயணம் அவங்களைப் போகச் சொல்லுங்க; வாற தயணம் போறது?....”

“குடுத்தேன்னு சோத்துப் பீங்கானுவ!..... எல்லாம் முடுவே செஞ்சாக்சி என்னயூம் ஒரு ஆளா சேத்திருக்கிறங்க! இப்ப சாலைதன்னு சொல்ல ஏறுமா? அறிவு கெட்டதனமா பேசாத, நாளைக்கு எனக்கு நூர்குவா வேணும்!”

“நல்லா இருக்கே கதி போக்கு வரத்துக்கெல்லாம் அவக போடுவாகதானே?..... நீங்க என்னுத்துக்கு?....”

“அவக போடுவாகன்னு சும்மா கைய வீசிகிட்டுப் போகச் சொல்லியா? அதெல்லாம் முடியாது; நூர்குவா வேணும்!”

“ஆட, இந்த மனுசன் என்னு கத கதைக்கிறத்தப்பா?..... நான் நாளைக்கிப்பகல் எப்பிடி ஒப்பேத்துவேறன்னு பாத்துக்கிட டிருக்கிறேன்! இவுக்குக்கு நூர்குவா வேணுமாயில்ல நூர்குவா ஏங்கிட்ட செப்புச் சல்லியுங் கெடயாது!.”

பீங்கான் நிலத்தில் உடைபடும் சத்தமும் வாப்பாவின் கூக்குரலும் என்னைப் பொறுமையிழக்கச் செய்தன.

“இதென்னு வயடா, கர்பலாவா?” என்று கத்தினேன் நான் வெளியே வந்து. அது என் தவறு தான்! .. .

“வயடா, எங்க ராசாவே! வாப்பாவுக்கு புத்தி சொற்ற

சோம்பேறியின் மூலை சைத்தானின் தொழிற்சாலை.

அளவுக்கு வந்துட்டியளோ?..... எறங்குடா நாயே வெளியீ!” நான் வெளியே இறங்கினேன்.

“எங்கடா இம்தியாச நீ போற?..... நாயனே எனக்கு இப்படியும் ஒரு.....”

“கொஞ்ச நேரம் சும்மா இரிங்களேன், உம்மா! இந்தா வாறேன்.” என்று அழுத்திப் பேசி விட்டு நடந்தேன் நான்.

த்ரஸ்டிகளில் ஒருவரான மொவுதின் ஹாஜியார் தான் ஜமாதுப் பயணங்களுக்குப் பொறுப்புதாரி. இப் போது அவரை அழைத்து வராமல் வீடு உருப்படாது போல் பட்டது எனக்கு.

கதவை அவரே திறந்தார்.

“அவர் தாருமே கூப்புடல்யே, மலேஸ்!” என்றார் அவர், “தாருயார் போரண்டு கேட்டம். அவரும் கை ஒசத்தினை. அவ் ளோதான்!”

அவரும் என்னேடு வந்தார். அந்தப் பதினைந்தி நிமிசங்களுக்குள், பிள்ளைகள் இருவரின் அழுகை ஒலங்களும், அக்கம் பக்கத்தாரின் கூட்டமும், பரபரப்பான அவலத் தொனிகளும் வாப்பாவின் உண்மையான அழுகையும் அங்கே ஏற்பட்டிருத்தன.

இரத்தத்தோடு கிழே கிடந்த வெட்டுக்கத்தி, சத்திர சிகிச்சை செய்து வெற்றிகண்ட ஒரு வைத்தியரைப்போல் எனக்கு தென்பட்டது.

நாங்கள் எங்கள் தாயை இழந்திருந்தோம், தந்தையை மீண்டும் பெற்றிருந்தோம்.

ஓற்றுமை

— கோவை அங்கார்

ஓற்றத் தாழ்வு இன்றி

ஓற்றுமையாய் உலூ செய்து

சகோதரத்துவத்தை காட்டும்

ஓற்றுமை

தொழுகை வரிசையில்

மட்டும் தானு

யுக யுகாந்திரமாய்

இமாம் ஜமாதுப்பில் சேர்ந்து

தொழுகையில் காட்டும்

ஓற்றுமை

வாழ்க்கையில் பிசுகுவது

ஏனே?

தொழுகையில் ஏற்படும்

ஓற்றுமை

ஓற்றுமையையும்

சகோதரத்துவத்தையும்

நிலை நாட்ட

பிறகு

ஏன் இந்த

பாகு பட்சம்.

உள் கருத்தைச் செல்வத்தின்மேல் சாய்த்து விடாதே.

* வி தி *

- மலேவலீகரன் -

வாழ்க்கையை ஒழுங்காக வாழ்தல் மாண்டர்தம் கடனுகும். இதற்காக சில ஒழுங்கு விதிகளைக் கடைப்பிடித்தல் அவசியமாகும். இதன் மூலமே வாழ்க்கை என்பது அழகிய நிர்மாணமாக, பார்ப்பவர் மனதை கொள்ளிகொள்ளக் கூடியதாக அமையமுடியும். இதனால் மனித மனம் ஒருவகைத்திருப்தி, மகிழ்ச்சி, நிம்மதி, நற்பயன் என்பளவற்றைப் பெற முடிகின்றது. எங்கு அமைதியும், நிம்மதியும் காணப்படுகின்றதோ. அங்கிருந்து ஆற்றல்கள், பெருகிக் கிழப்பக்கடிய வாய்ப்பு சாணப்படுகிறது. அவ்வாருயின் மனித முன்னேற்றம் என்பது சீர்மானிக்கப்படுகின்ற வாழ்க்கை பற்றி ஒவ்வொருவரும் கருத்துக்கெடுக்க வேண்டியது முக்கியமானதொன்றாகும்.

ஒவ்வொருவரைப் பொறுத்தவரையிலும் ஏதோ ஒரு வகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலைமையின் கீழ் வாழ்க்கை அமைந்திருக்கின்றது. வணிகராக, ஆசிரியராக, எழுத்தாளராக, மருத்துவராக, மாணவராக, இப்படிப்பல நிலைமைகள், ஒரு சிலர் வழி நடத்துகின்றனர். மேலும் பலர் வழி நடத்தப் படுகின்றனர். ஒருவர் எந்திலைமையில் இருந்தாலும் இரு சாராரும் தமது நிலைமைகளில் திருப்தி காணக்கடிய வகையில் வாழ்வதிலேயே வாழ்க்கையில் வெற்றி காணமுடியும். வழிகாட்டல்களும் முக்கியம், அவசியத்தே பின்பற்றல்களும் முக்கியமாகும். பெருஞ்சாதலைகள் குறைந்த வாழ்க்கை மாத்திரமாக மன்றி, சீரான நிம்மதியான வாழ்க்கையும் நிச்சயமாக வெற்றி வாழ்க்கையாகும். அங்கு சில ஒழுங்கு முறைகள் கடைப்பிடிக்கப் பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

இதன்படியில் நோக்கும்போது சக்தி, தேவை என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்க்கை திட்டமிடப்படவேண்டியதொன்றாகும். தேவைகள் திட்டமிடப்பட்டு சக்தி அதற்கேற்பப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். தேவையற்றவைகளை ஒதுக்கிவிடுவதன் மூலம் பெருமளவு சக்தியைக் குவித்துக் கொள்ள முடியும். சக்தி என்று கூறும் போது உடல் வலு, செல்வம், கல்வி, மனப்பான்மை என்பனவெல்லாம் இதிலைகும். ஒரு நாடு முன்னேற்றம் காணப்பதற்கு அபிவிருத்தித்திட்டம் என்பது தேவை. இவசியத்தே ஒரு மனிதனும் முன்னேற அழகாக வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள (அபிவிருத்தித்) திட்டம் தேவை, நோயாளி கொஞ்சம் சாப்பிடுகிறுன்; அதிகம் செலவுசெய்கிறுன்.

தேவைகளை அடிப்படையாக வைத்து திட்டமிடப்படும் போது ஆசைகளை வளர்த்து மனக்கோட்டை கட்டிக் கொள்வதால் எவ்வித பானும் இல்லை. அதனால் நிராசை ஏற்பட்டு விருக்கும் நிலை தோற்றுவாம். இருக்கின்ற வளங்கள் ஒன்றுதிரட்டப்பட்டு உச்சப்பயனை அடைதலே இங்கு முக்கியம். இங்கு மனிதப்பண்பாடு நிலைபெற வேண்டும். அபிவிருத்தித்திட்டத்தில் அதாவது அணைக்கட்டொன்றில் வெடிப்பு ஏற்பட்டால் நீர் வெளியேறி வெள்ளம் பாய்ந்து அணைத்துமே நாசமாகி விட முடியும் எனவே அசம்பாவிதங்களை தவிர்க்கக்கூடிய வகையில் ஆசை களுக்கு மதிப்பளிக்கப்படவேண்டும். ஏனெனில் ஆசை என்பது இல்லாவிட்டால் கண்டுபிடிப்புக்களே இருக்க முடியாது.

ஆசைகளுக்குக் கடிவாளமிடப்பட்டு, போடப்பட்ட திட்டங்கள் மூலம் கிடைக்கும் நற்பயன்களை அடிக்கடி கவுத்தலி னால் வாழ்க்கையில் ருசிகரத்தன்மை ஏற்படுகின்றது. நற்பயனைச் கவுத்தலினால் மனிதன் வளர்கிறுன். சீட்டு விழுந்தவுடன் தனக்குத்தேவையான பொருளை வாங்குவதினால் பெரும் மனதிறைவு ஏற்படுகிறது. ஆனால் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு பணத்தைக் கட்டி யிருப்பான். சிறுக்க கட்டி பெருகவாழும் பண்பு வாழ்க்கையின் மகத்துவத்தைக் காட்டுவதாகும்.

திட்டங்களும் தவிடுபொடியாகும் கட்டங்கள். அர்த்தம் காணமுடியாத ஆழியாகி விளங்கும் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் கவலைகளாலும், பிரச்சினைகளாலும், ஏற்படுவதுண்டு. இந்திலை மையில் எதையும் தாங்கும், எதிர்த்து நிறுக்கும் இதயம் கொண்டு மனிதன் தனது திட்டங்களைக் கைவிடாமல் அவற்றை எதிர்கொள்கிறுன் யுத்த நிலையில் அரண் ஓடிப்போனால் கதை என்ன? உடல் உள் வலிமைகள் கொண்டு திட்காத்திரமாக பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியது மனிதனின் கடமையாகும். மிருகங்களை விட மனிதனுக்கு வலிமை உண்டு. மிருகங்கள் எவ்வளவு மூர்க்கத்தனமாகப் போரிடுகின்றன? ஆனால் அவை அழிகின்றன. வாழ்க்கைச் சக்கரத்தில் அவற்றின் பொன்னே முத்துக்களை குறைவு. ஆனால் மனிதன் அறிவாகி, சிற்தலையால் வாழ்கிறுன். அவன் புத்திஜீவி, எனவே உடல், உள் நலங்கள் மனித திட்டத்திற்கு, வெற்றிக்கு அவசியம்.

நற்பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்ட ஆரோக்கியமான உடலும் வீற்றிருக்கும் இரத்தினச்சுருக்கம் ஆரோக்கியமான உள்ளமாகும். மனித உள்ளம் பக்தியாலும் நற்பண்புகளாலும் போதிக்கப்பட வேண்டும். உடல் மட்டும் வளர்ந்தால் அவன்

மகிழ்ச்சி ஒரு மனிதனின் பலத்தின் பாதி.

மிறகம். உடலும் உள்ளமும் வளர்ந்தால் அவன் மனி கண். அங்பு, பாக்டீரியாஸம், மன்னிக்கும் மண்போல்கை, ஓட்டுக்கொடுக்கும் தன்மை, எல்லவற்றை மனிதன் வளம் பெறுகிறன். அழகிய நற் டண்புகளையெல்லாம் கொண்டுவருமாறு ஆண்டவன் கட்டளை இட்டுள்ளான். இவை வெளிப்படும்போது அழகிய விதிகள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

இவற்றையெல்லாம் விடுத்து எவ்வித திட்டமுமின்றி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மனிதன் விதி! விதி! தலை விதி!! என நொந்து கொள்வதற்குல் என்ன பயன்? கையிலே நெய்யைவைத் துக்கொண்டு வெண்ணின்கு அலைந்து கொண்டிருக்கும் இம்மனி தலைப்பார்த்து அழுவதா? சிரிப்பதா? படிப்பினை பெறுவோம்; பாரை ஆரவோம்.

ஓ அமைதி தேடும் உள்ளம் ஓ

— செவ்வி பாராதாஹிர் —

நாடு அமைதி காண வேண்டும் அதில்

நாமும் இன்ப நர்த்தனம் ஆடிடவேண்டும்!

வாடும் உள்ளங்கள் உணர்ந்திட வேண்டும் - என்றும்
வழமான வாழ்வு பெற்றிட இயங்க வேண்டும்!

பாடுபட்டு உழைத்திட வேண்டும் - எனவே
பக்குவமாய் வாழ்ந்திட பழக வேண்டும்!

வீடுதோரும் வெளிச்சம் வீசிட வேண்டும் - எனவே
வாழ்வை சீராக அமைத்திட பழக வேண்டும்!

முடிய விழிகள் திறந்திடவேண்டும் - அதனால்
முழுவாழ்வும் மினிர்ந்திட வேண்டும்!

கூடிவாழ பழகிட வேண்டும் - என்றும்
குதாகலம் வேண்டி பிராத்தித்திட வேண்டும்!
விடுவு கண்டு மகிழ்ந்திட வேண்டும்

வாழ்வை பகிரந்தே ஏற்க பழகிட வேண்டும்!
பாடி தினம் மகிழ்ந்திட வேண்டும் - நல்லதை
புரிந்தே அமைதி கண்டிட வேண்டும்!

நீதி தாட்டில்நிலைத்திட வேண்டும் - என்றும்
நியாயங்கள் எம்மில் சுடாவிட வேண்டும்!

ஜாதிகளை ஒழித்திட வேண்டும் - இன்ப
ஜோதி நாட்டில் ஏற்றிட வேண்டும்!
சாதிகள் தீயோடு பொசங்கிட வேண்டும் - மகிழ்கள்
சாத்தி சமுதானம் பெற்றிட வேண்டும்!
நீதி வழி பின்பற்ற வேண்டும் - மகிழ்வை
நாடும் பற்றே வாழ்ந்திட வேண்டும்!

பெண் இவ்வாத விடு பேய்விடு

என் பேரு !

- நீந்ததாரன் -

என் பேரு

நான் எதிர் பார்க்கும்

சிரு

புதிய சமுதாயத்திற்காக
வழக்காடுகின்றது!

மனிதப் பூமியில்

வளர்ந்திருக்கும்

காட்டையும் மேட்டையும்

அழிக்கும்

ஆயுதமாக

என் பேருவை

நான்

பிரகடனப் படுத்தியுள்ளேன்!

இராமன்

வில்லையுடைத்தான்

கம்பன்

கவிதையை

கடைந் தெடுந்தான்

நானே

என் உணர்வுகளை

சமுதாயத்திற்குச் சமர்ப்பிக்

கின்றேன்!

வாரிசுகளாக சமைக்கின்றேன்!

என்படையல்

படைகளையும் வெல்லுறும்!

தீமைகளை

தீக் கொழுத்தினவக்க

என் பேரு முனை

முனைகின்றது!

நீதிகு நட்பில்லை

தீமைகளுக்கு

சாட்டையடி கொடுப்பதில்

என் பேருவிற்கு

ஆத்மதிருப்திக்கைகின்றது!

ஏழாகவின்

வியரவைக்கு

விலைவைக்கும்

மிருகங்களுக்கு

முக்கணங்கயிறு திரிக்கின்றேன்
மையினால்

நான்!

காலத்தையும் வெல்லும்

என்

மைக்குரல்

சுரியமக்குரல் ஏழுப்ப

தூங்கிக்கிடக்கும்

சமுதாயத்தை

தட்டி எழுப்ப

முற்பட்டுவிட்டது!

வரண்ட காலத்தைக்கட

பசுமைச் சோலையாக்க

வாள் கொண்டு

போரிட்ட

மன்னர்களின் வீரத்தை

கேளி செய்யும்

என் பேரு!

சாதிப்பாகுபாட்டை
பேசிப் பேசி
மனித நீக்கு
அனியாயம் இழைக்கும்
மனங்களுக்கு
சமாதிட்ட
நான்
உத்தேசித்து விட்டேன்!

நான் போகும்
பயணப் பாதைக்கு
வழிகாட்டி!
என் பேனுவைத்தான்
நான்
மிகவும் நேசிக்கின்றேன்!

நோய்களுக்கு
மாத்திரையாகவும்
தாய்களுக்கு
சேய்களாகவும்
இருக்க
என் பேனு
உறுதி மொழிக்கறும்!

கங்கீங்கி கவிதெயொன்று

சீன நாட்டு நடையில் வருஷ ராணுவ அஸிவகுப்பு

- ★ கடற்காற்று திசை மாறி வீசும்
நங்குரமிட்ட தோணி கரையைத் தட்டிறது
அவன் கை விலங்கை ஒடைக்கின்றான்
வீதி எழுதிய தீர்ப்பை மாற்றி எழுதுவதற்கு
- ★ மிகக் கண்டிப்பான அராடங்கு நேரம்
கண்ணி வெடி ஒன்று வெடிக்கும் சப்தம்
மரங்களில் நின்ற காகம் கரைந்து ஒடுக்
ஆனால் மக்களினால் மட்டும் ஒட முடியவில்லை
- ★ யாரென்று தெரியாத நபர்கள்
மனித உயிர்களை கொண்டு துமிக்கின்றார்கள்
மோப்பம் பிடிக்கும் நாய்களின் கண்ணில் பண்
படையனர் தேடாத இடம் தேடியும் ஒன்றுமில்லை

- இப்பால் அவி -

பசி தீந்தவன் பசிக்கிறவனை நம்புவதில்லை

'கொழுந்து' ஆசிரியர்
அந்தனீ ஜீவா
வாழ்த்துசிறூ!

***** ~~~~~

'பரியநிலா' விற்கு

இதய

வாழ்த்துக்கள்.

மலையகத்தின்

மாவண்ணை அருகில்
மனம் பரப்பும் 'பரிய நிலாவே'
இரண்டாவது ஆண்டில்
இலக்கிய சாலையில்
எழில் நடை பயிலும்

இதய நிலாவே

மலையக கண் இலக்கியத்
துறையில்
இளைய தணி முறை

நெஞ்சங்களின்

எண்ணக் கணவுகளுக்கும்
இதய தாகங்களுக்கும்

களம் அமைத்து
அவர்களை வழி நடத்தும்
சின்னஞ்சிறிய அகல் விளக்கே
நீசுடர் விட்டு பிரகாசித்து
ஒளி விளக்காகத் திகழு
இதயம் நிறைந்த
இனிய வாழ்த்துக்கள்
பாதை தெரியட்டும்,
பயணம் தொடரட்டும்.

57. மகிந்த பிளேஸ்

சொழும்பு 6

பெரிய ஆற்றவை கிரய ஒடைகள் நிராகரப்பதில்லை.

கிழித் தெரியும்

தீப்பந்தங்கள்.

மெளனத்துடன்

மெளினியாகி

இதயத்தை இறுக்கிப்பிடித்து
கண்களை ஊடுருவி
உங்கள் முசுக்களுடன்
காத்திருந்தோம்.....

நிலவு

திசைமாறி விட்டால்

திசைமாற்ற நாம்

விரும்பவில்லை

புதிய

உலகு நமக்குண்டு!

ஏங்களின்

காலகள் விரையும்

கரங்கள் இறுகி உறையும்

இருளைக் கிழித்தெரியும்

நிலம் அங்கு சிவக்கும்

ஏங்கள் முகங்களும் தான்!

-ஷாபிரி கே, ஷாஹிப்
கோட்டே.

சிறுக்கைத்ததொகுப்பு:-

பரிய நிலா ஆசிரியர் எழு
திய ஒன்பது சிறுக்கைகள்
கொண்ட ஓர் தொகுப்பு கூடிய
சீக்கிரம் வெள் வரவுள்ளது.

best wishes from

FAIRLINE TEXTILE Tailors & Textiles.

No. 359, Nuwara - Eliya Road,
Pussellawa. T. P. 08. 78236

குறைந்த விலையில் தரமான 22 கரட் தங்க நடக்களுக்கு.

HUSAINIYA JEWELLERS

(22 Carrot Jewellers & Designers)

No. 18, D. S. S. Veediya,
Kandy. NEAR QUEENS HOTEL, KANDY.

✽ உங்கள் முயற்சிக்கு எமது வாழ்த்துக்கள். ✽

விழா ஜூவல்ஸ்

கில. 23, கொடுக்காட்டீஸ் வீதி,
கண்ணி. தொலைபேசி 08. 23494

✽ விழா வெற்றி பெற வாழ்த்துக்கள். ✽

WELIGAMA STORES (General Merchants)

DIPPITIYA,
ARANAYAKA. T. P. 035-8020

'இலக்கியக் கட்டுரை'

✽ ஒசைநயமும் ஒலிக்குறிப்பும். ✽

- திக்கவல்லை ஸப்வான் -

கவிதை இலக்கியம் படைப்பது எவ்வளவு முக்கியமோ, அதே போலவே கவிதையைக் கற்றுச் சுவைப்பதும், அதனைத் திறனாய்வு செய்வதும் மிகமுக்கியமாகும். ஒரு கவிதையை ஆய்வு செய்யும் போது பொருள், அணி, சொல், ஒசை, யாப்பு; சுவை என்றே பிரித்து ஆராய்வர், வேறு சிலரோ கவிதையின் யாப்பில் மலைப்பர். மற்றும் சிலரோ ஒசை நயத்தில் ஒலிக்குறிப்பில் மாத்திரம் ஒன்றிப் போம் விடுவர்.

ஒசைநயத்திற்காக கவிதையைச் சுவைக்குப் போது வெறும் ஒசையை மட்டும் கருத்தில் கொள்ளக் கூடாது. கவிதையில் ஒசையோடு பொருளும் ஒத்து நடக்க வேண்டும், கருவின் ஒலி யினால் உருப்படிவங்களை தோற்றுவிக்கிறானாலே என்று அறிய வேண்டும். கவிதையின் ஒத்தினை எமது உள்ளத்தை சர்க்க வேண்டும். இவ்வாரை ஒசைநயத்துடன் வரும் பாடல்களே யாரையும் மயக்கும்.

சிறுப்புருணத்தில் வரும் ஒரு பாடலைப் பாருங்கள். அவி (ரவி) அவர்களைப் பற்றிய பாடலிது. அவி (ரவி) அவர்கள் கட்டிளங்காளை போன்றவர்; துறுதுறுவென்ற சுறுசுறுப்பும் இளைமத்துடிப்பும் மிக்கவர். வெஞ்சமரில் அடலேறு போன்றவர், அவரைப்பற்றி உமறுப்புவர் பாடும்போது பாடலில் ஒசைநயம் வீறுநடை பயில்கிறது.

படுகிடு கிடென் நாகமுடி நெறுதெறெனவாரி
படுதிரையளறதாகவே;
வடவரை அசையவான முடுடை பட வருத
மழைமுகில் சிதறியோடவே;
அடையலர் கொடிகள் யிடிப்புடை லதாளிய
லரியினுடலின் முழுகவே;
நடமிடு கடினவாசி மிசைவரு சமரகுர
நார் புலி அவியை யோதுவாம்.

இங்கே அவியைப்போலவே பாடலும் ஒரு ஸ்ரீ ஆண் சிங்கத்தின் நடைப்போக்கில் செல்வதைக் காணலாம். அவி (ரவி) எப்படி வீரமானவரோ அதற்கு எதிரானவர் உது மாண் (ரவி). சாந்தமே உருவானவர்; வயதாலும் போற்று; போற்றப் படுவாய்

அறிவாலும் மேம்பட்டவர். அவரைப்பற்றி உமறுப்புவர் பாடும் போது பாடலும் அவரைப்போல் சாந்தமாய் அடங்கிப் போவ தைப்பாருங்கள்.

விதமாற வொளிவான வதனுசி நபிநாவில்
விளை வான திரு வேதமே;
பதிவாக வொரு சேசர மதாக நிலமீது
பயிராக உரை தூவினேர்;
சதுமாமறை யினேர்கள் பெரியோர்கள் சிரியோர்கள்
தமதாவி யென வாழுவோர்;
உதுமானை யொரு காலு மறவாமல் இருகாலும்
உள்மீது நினைவாமரோ;
இப்பாடலில் சாந்தமே ஒசைநயமாக வந்துள்ளது.

அடுத்து நாமக்கள் இராமவிங்கம் பிள்ளை அவர்களின் ஒரு பாடலை நோக்குவோம். “வெள்ளோயனே வெளி யேறு” என முழுத் தமிழகமும் சதந்திர தாகத்துடன் கொதித்த காலம் அது! நாமக்கள் கவிஞர், பாரதியார், பாரதிதாசன், சத்தானந்த பாரதியார், அ. து. ச. யோசியார் போன்ற கவிஞர்கள் பாடல்கள் மூலம் புத்தணர்ச்சியுட்டினர். நாமக்கள் கவிஞரின் இப்பாடலைப் படிக்கும் போது அதில் தொனிக்கும் ஒசைநயம் தெம்பாகவும், மிகுங்காகவும் நாடபயில்வதைக் காணலாம். ஏதிர்யுடன் யுத்தம் செய்யப் போவதைப் போல் போர் நடையீல் பாடல் செல்கிறது.

தத்தி யின்றி ரத்த மின்றி
யுத்தமொன்று வருகுது
சத்தியத்தை நித்தியத்தை
நம்பும் யாரும் சேருவீர!

அக்காலப் பாடல்களில் ஒசை நயத்திற்கு முக்கியத்துவம் தந்து யிணையப்பட்ட ‘திருப்புக்கு’ பாடல்கள் பிரசித்தமானவை. இந்நாலை இயற்றியவர் அருணகிரிநாதர் என்பவர். இந்நாலை வரும் ஒசை நயமிக்க பாடல்களைப் பாடுவது கடினம் என்றாலும் அவற்றைக் கேற்றும் போது ஒசை நயம் மனத்தைத் தொட்டு ஆக்கிரமிக்கிறது. அந்நாலை வரும் ஒசைநயமிக்க ஓர் இனிமையான பாடலைப் பாருங்கள்.

முத்தைத் தரு பத்தித் திருந்தை
அத்திக்கிரை சத்திச் சரவனை

முத்திக் கொரு வித்துக் குகுபரன் எனவோதும்!
ஒரே விதமாய் அடுக்குக்காய் வரும் சொற்களின் ஒசை ஒரு வகை பக்தியுணர்வை ஊட்டுகிறது.

மனச் சாட்சி ஆயிரம் சாட்சிகளை விட மேலானது.

கவிதையில் பொருள் வளத்தோடு, உருப்படிவங்களோடு ஒசைநயங்களையும் தந்த கவிதைகள் சிலவற்றைப் பார்த்தோம். இதே போல் ஒவிக்குறிப்புகளாக வந்து சிந்தையை மயக்கிய பாடல்கள் தமுழிலக்கியத்தில் நிறையவே உள்ளன.

இன்ந்தென்றல் இதமாக வீசும்போது சிலுசிலு என்ற ஒசை கேற்கிறது. அதே தென்றல் மரங்களோடு, செடிகளோடு ஒட்டி உறவாடும் போது கேற்கும் ஒவி வேறுவகையானது. பின் கடல்லையோடு கலந்து வீசும் போது ‘ஓம்’ என்று பேசுகின்றது. திறந்து கிடக்கும் ஜன்னல்களில் மோது ம் போது ‘டமார் டமார்’ என்ற ஒவி கேட்கிறது. அதேபோல் சேவல்கூவும்போது இறக்கைகளை சட்சடவென்று அடித்து ஒவி கிளங்குகிறது. குயில் ‘குக்கு குக்கு’ என்கிறது. இந்த ஒவிகள் கூடகவிஞரின் கவனத்தை ஈர்க்கிறது. அவை சாதாரண ஒலிகளாகவோ அவனுக்குக் கேட்கின்றன? தாளமாக அவன் செவிகளுள் விழுந்து அதனேடு சேர்ந்து ஒத்திசைக்கின்றன. ஒவியைக்கவைக்கின்றன. அதனைப் பின்பற்றிப்பாடவும் தொடங்குகிறன. எப்படி என்று பார்ப்போம்.

அது மன்னர் பிரான் நீராடும் பிரத்தியேகப் பொய்கை. இன்னென்றால் நீராடுவது, உள்ளே நுழைவது தண்டனைக்குறிய குற்றமாகும். அவன் திண்டத்தகாத குலத்தைச் சேர்ந்தவள். அரசனின் அந்தப் பொய்கையிலிருந்து எப்படியாவது ஒரு குடம் நீர் அள்ள வேண்டுமென்று வெகுளித்தனமாக நினைத்தான். ஒரு நாள் மன்னர் வராத பொழுது செம்புக்குடத்தை இடையில் தாங்கிக் கொண்டே பாவையவன் பொய்கைத்தலத்தின் படிக் கட்டிகளில் மெல்ல மெல்ல இறங்கினான். நீரைமொண்டு எடுத்து மீண்டும் படிக்கட்டிகளில் ஏறி வந்தவன் அப்படியே அதிர்க்காள். பரிவாரங்கள் சூழ மன்னன் நீராட வந்து கொண்டிருந்தான். உடம்பு வியர்த்து விக்கித்துப் போனவள் குடத்தைக் கைநழுவ விட்டாள். அந்த செம்புக் குடம் படிகளில் உருண்டு செல்லும் அந்த ஒவியை என்ன அழகாய் கவிஞர் சொல்கிறான் பாருங்கள்.

மன்னர் பிரா நீராட வந்துள்ளும் பொய்கையிலே கன்னிகையாள் கைதவறிக் கற்படியிற் - சொன்னஞ்சுடம் டண்டண்டட்டண்டம் டட்டண்டம் டண்ட மென்று கொண்டு சென்ற தந்தோ குளத்து

இன்னென்ற காட்சியைப் பார்ப்போம். அது ஒரு தோட்டம். ஒரு நாவல் மரத்தின் கொப்பில் (கிளையில்) நாவற் பழங்கள் முற்றிப்பழுத்து இருக்கின்றன. நீர் நிறைந்த மெழுகுப்பை போல்

நல்ல மனட்சாட்சி ஒரு மென்மையான தலையனை,

அவை காட்சியளிக்கின்றன, அப்போது அங்கே பாய்ந்து வந்த ஒரு குரங்கு அந்தக் கிளையை மேலும் கீழும் அசைக்க நீர்ப்பை போல உள்ள அந்தப் பழங்கள் விழுகின்றன, விழும் தொனியை (துவியை)த்தான்னன அருமையாய் கவிஞர் பாடுகிறார் பாருங்கள்,
பகுவமாய் முற்றிப் பழுத்துள்ளா வற்கனிதான்
அக்கொம்பர் மந்தி யசைத்திட நீர் - புக்கு
மெழுகுக் குறைபோல வீழுந் தொனிதான்
குதுகக் குளுகுக் குன

அதேபோல் மற்றெரு காட்சி. திருவிழா என்றுவேயே சிறு வர்களுக்குக் கொண்டாட்டம்தானே? தேர்த்திருவிழா பார்த்து வந்த ஒரு சிறுவர் கூட்டம் அதே போல் வீட்டு முற்றலிலும் ஒரு திருவிழாவை நடாத்துகின்றது. தேர் சர்க்குச்சியினால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கூட்டம் அதை இழுத்துக்கொண்டே “சாமி பார்க்க வரவியோ...” என்று கூவுகிறது. தேருக்கு முன் அல் உள்ள சிறுவர்கள் நாக்கினால் நாதகர ஒலியை, மேளத்தின் நாளத்தை எப்படி எழுப்புகிறார்கள் பாருங்கள்.

சர்க்கினுற் றேர் செய் திருக்குஞ் சிறுர் சாமி
பார்க்கவா ருங்க ளெனவழைத்தே - ஆர்க்குங்கால்
நாக்கா லிசைக்கின்ற நாதகர மேளகொலி
காக்கா டெண்டுங்கும் டும்

விவிதகளின் ஒசைநயம், ஒனிநயம் (ஒலிக்குறிப்பு) மனத் திறநுத்தரும் இதம் பற்றிப் பார்த்தோம். இதுபோன்று தமிழிலக்கியம் என்ற மாபெரும் கடல்லே முத்துக்களைப்போல எவ்வளவோ விவிதகள் ஆழத்தில் கிடக்கின்றன. அவற்றை நீரில் மூழ்ச்சித்தேடி எடுத்து சுவைப்பற இலக்கியப்படைப்பாளிகளினாலும் டட்டமையாகும். இலக்கிய டூ ரிக்கும் இதனால் பயன்கள் அநேகம்.

Best Wishes From

M. H. M. CASSIM

NO. 160, MAIN STREET
MAWANELLA.

Prop. WIJITHA BEEDI CO.

கெளரவம் கொடு, கெளரவம் கிடைக்கும்.

“மலையக அரசியலும்

தொழிற் சங்கமும்”

- சாரஸ் நாடன் -

தொழிற்சங்க கட்டுப்பாட்டுக்குற்படாத அரசியல் விழிப் புண்ணவை மலை நாட்டில் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற முயற் சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் அறிகுறிகள் இப்போது தென்படு விண்றன.

வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒரு முயற்சி இது வெளினும் இது நடைமுறையில் எவ்விதம் சாத்தியமாகக் கூடியது என்பதை சிந்தித்துப்பார்த்தல் அவசியம்.

மலையக மக்களின்:-

0. 5 சத வீதத்தினர் ஆசிரியர்கள்,
1. 5 சத வீதத்தினர் தோட்டச்சேவையாளர்கள்,
2. 0 சத வீதத்தினர் வணிகர்கள்,
0. 5 சத வீதத்தினர் தொழிற் சங்கப் பணியினர்

1. 5 சத வீதத்தினர் தொழில்தகைமை பெற்ற படிப்பறி வள்ளவர்கள் என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 94 சதவீதத்தினர் இன்னும் தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களாக இருக்கின்றனர் என்பது புலனாகும். இந்தப் பெருந் தொகையினருக்குச் சொந்த மாக இருப்பது என்ன? தோட்டங்களில் வழங்கப்பட்டிருக்கும் காம்பராக்களும், அங்கு வழங்கப்படும் தோட்டத் தொழிலும் மாத்திரமே அவர்களை இங்கு நிம்மதியாக வேறும் உயிர்வாழ வைத்திருக்க உதவியிருக்கின்றன.

கல்வியின் சிறப்பை உணர்ந்திருந்தாலும் தங்கள் குடும்பத்தில் யாரேனும் சிலரைத்தானும் தோட்டத்தில் தொழிலாளர்களாகத் தொடர்ந்து இருக்கச் செய்தால் தான் - செய்வதால் தான் - தங்களின் வீட்டுப்பிரச்சினை தீர்க்கப்பட முடியும் என்ற பரிதாபகரமான நிலையிலிருந்து இந்தப் படிப்பாளிகளாலும் விடுபட முடியவில்லை.

கடந்த 171 வருடகாலமாக இருந்துவரும் வரலாறு இந்தப் பின்னணியில் தான் இன்றும் நீடித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

1983 வன் செயலுக்குப்பின்னர் நகரங்களில் உள்ள வியாபாரத்தளவுகளில் தொழில் செய்த தோட்டப்பற வாளிப்பர்கள் தங்களின் தகுதி பெருத கல்லித்தன்மை காரணத்தால், தோட்டங்களுக்குத் திரும்ப வந்து தங்கள் குடும்பத்தினரிடையே வசித்து வருகின்றனர். இது செப்பானதோர் சம்பவமாகும்.

அறிவு தலைக்குக் கிரீடம், அடக்கம் காஞ்க்குக் கிரீடம்,

தொழிற்சங்க பலம் இல்லாமல் இதை மாற்றுவதென்பது முடியாத செயல்; அது போன்றே, தொழிற்சங்க பலத்தால் மட்டுமே இதை மாற்ற முடியும் என்பதும் பிழையான துணி பாரும்.

தொழிற்சங்க பலத்தால் உருவாக்கப்படும் “பேரம் பேசும் சக்தி” (Bargaining Power) அரசியல் புத்தனர்வோடு இதில் வெற்றிருக்கமாகப் பணியாற்ற முடியும்.

உகந்தின் பல நாடுகளில் சிறுபான்மையினர் தங்களின் ‘பேரம் பேசும் சக்தியை வளர்த்துக் கொண்டதன் மூலம் அவ் வல் நாடுகளில் பிரிக்க முடியாத ஓரங்கமாகப் பேணப்படுகின் றனர்.

நோட்டத்தையே சர்வத்துக்கும் ஸம்பியிருக்கும் 94 சதவீதத்தினர் 70 சத வீதத்தினாகக் குறையும்போது, வேண்டுமென்றால், ஒருவேளை இந்நிலைமையில் தொழிற்சங்கப் பலத்தை நம்பியிராத நிலைமையில் ஒரு மாற்றம் ஏற்படலாம்.

அரசியல் செலவாக்குடன் 1930 வரையில் இலங்கையில் இந்திய வம்சாவளியினரைப் பல வழிகளிலும் பிரதிநிதித்துவம் பண்ணியவர்கள் முகம்மது கல்தான், ஆதாம் அலி, லாரி முத்துக் கிருஷ்ண, திவான் பகதார், ஐ. எக்ஸ். பெரரரா என்று சிலரைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம். இவர்கள் தொழிற் சங்கத்தைப் பற்றிய அறிவு பெறும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தாலும், ‘ஜன சக்தி’யாக அதை உருவாக்க முடியும் என்பதை உணரத்தவறி விட்டனர். அந்த உணர்வை முதல் முதலில் பெற்ற இந்திய வம்சாவளியினன் கோ. நடேச்யர் என்பவராகும்.

நடேச்யரைப் போலவே, கற்றுத்தேறிய கருத்துக்களை தமது வாழ்வின் வழிகாட்டல்களாகத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்ட இடதுசாரி கொள்கையினர் இலங்கையில் தமது வளர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு தொழிற்சங்கப் பணிகளையே முழுமையாகப் பயன்படுத்தினர்.

தொழிற் சங்கப் பணிகளில் கவனம் காட்டாது தொழி யாளர்களின் சமூக, கல்வி, கலாசார, இலக்கிய சமயவிடயங்களில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முனைந்த முயற்சிகள் கடந்த காலங்களில் வெற்றி பெருமல் போய் விட்டிருக்கின்றன. அறுபதுகளில் பணியாற்றிய மஸ்நாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கத்தையும் எழுபது களில் பணியாற்றிய மஸ்யக இளைஞர் முன்னணியையும் இதற்கு மிகச்சிற்றத உத்தரணமாகக் கொள்ளலாம்.

அறிஞர் கூட்டம் ஒரு உயிருள்ள வாசிகசாலை.

மக்களின் சக்தி மகோன் ன தமான் து. ஆனால், அது ஒன்று திரட்டப்படுதல் அவசியம்; தொடர்ந்து நிலைத்து, வளர்த்தெடுக்கப்படவேண்டியது அதைவிட அவசியம். மக்களிடம் சென்று, அவர்களுடன் வாழ்ந்து, அவர்களிடம் இருக்கும் சக்தியை வைத்து ஆரம்பித்து அவர்களுடனேயே திட்டம் வகுத்து, அவர்களையும் தமது திட்டத்துக்கு வளர்த் தெடுப்பதற்கு தொழிற்சங்கப்பணி அவசியமாகும்.

படித்தவர்கள், சமுதாய உணர்வு மிகுந்தவர்கள், அரசியல் அறிவு மிகுந்தவர்கள் தொழிற்சங்கங்களில் ஈடுபட்டுமேக்கும் நிலையை உருவாக்குதலே இன்றைய உடனடித் தேவையாகும்.

தொழிற் சங்கங்களும் இத்தகையோரின் பங்களிப்பைப் பெற்று சமுதாய மேம்பாட்டுக்குழைக்கும் விதத்தில் தங்கள் பணிகளை விரிவுபடுத்திக்கொள்வதும் அவசியமாகும்.

வாழ் ததுகிறேன்!

★ ★ ★

“பரிய நிலா”ய் எம்மிடையே
உலாவரும் பொரணமியாய்
உருதியுடன் நடைபயில்வாய்
உன் சேவையதை வழங்கிடுவாய்!

சுராண்டு கள் நீ புரந்த
இனிதான் சேவையென்றும்
மாருது காசினியில்
மலர்ந்து மணம் பரப்ப வேண்டும்!

தமைத்திடும் இளம் தளிர்முதல்
முத்தோர் வரை யாவருக்கும்
அழைத்தே களம் கொடுத்துந்தன்
மகத்தான் பணியை(த்) தொடரவேண்டும்!

இன், மத, பேதமொழிந்திடவே
ஆகக்கியம் என்றும் நிலைத்திடவே
இனிதான் உத்தன் அருஞ்சேவை
இகமதில் என்றும் வாழ்ந்தும்.

அழகு நிலவாய் இகக்கிய வாளில்
வண்ணமாய் நீயும் ஒளிநரவே
வளரும் நெஞ்சங்கள் வாழ்திட்டும்
வாயார் உன்னைப் போற்றட்டும்!

— கலேவை, ஸ்ரீபா பந்தீன்

சிறுகதை

என் மனது ஒன்றுதான்.

மனம் ஓய்வில்லாமல் உழங்கிறது. நல்லீரு கட்டி வில் குப்பறப் படுத்துக் கிடந்தாள். விழிகளை இறுக்கமாக முடிய போதும் தாக்கம் வரவேயில்லை! என் மனம் ஏன் இப்படி அஸ்பாய்கிறது? எப்படி இருந்த என் வாழ்வு எப்படியாகிவிட்டது? ஏதோவெல்லாம் என்னை என்னை நல்லீரா தாக்கத்தை மறந்துகொண்டிருந்தாள். இன்று காலை எனக்கு எத்தனை பெரிய அதிர்ச்சியைத் தந்துவிட்டுப் போய்விட்டது, மீண்டும் காலையில் நடந்ததை நினைத்தாள் நல்லீரு.....

இன்று தனியார் கம்பனி ஒன்றில் டைப்பிஸ்ட் பதவிக் கான் நேர்முகப்பரிட்சைக்குச் சென்றிருந்தாள் நல்லீரு. பெற்றேரை விபத்தொன்றில் இழந்த நல்லீரு தனது ஒரே சுகோதர ஞன் ஸப்ளானுடன் தான் இருந்தாள். படித்த பெண் வீட்டில் சும்மா இருக்கக் கூடாது என்ற நல்லீரு தனக்கு வேலைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று ஆசப்பட்டமையால் தங்கையின் மகிழ்ச்சியைக் குலைக்கக்கூடாது என்பதற்காக அவளை இன்று நேர்முகப் பரிட்சை நடக்கும் அந்தக் கம்பனிக்குக் கொண்டு வந்து விட்டுப் புறப்பட்டான்.

தனது பெயர் அழைக்கப்பட்டதும் மனேஜரின் ரூமிற்குள் சென்ற நல்லீரு ஒரு கணம் அப்படியே தடுமாறிப்போனால், இவனு மனேஜர்.....? மனம் துனுக்குற்றது. “உக்காருங்க... பலேஜர் இதமாகக் கூறினார். “தெங்ஸ்...” என்றவாறு இருக்கையில் அமர்ந்த நல்லீருவை நோக்கிய மனேஜர் அவள் கொண்டு போன பைலை வாங்கிப் புரட்டினார். முதக்கில் எந்தவித மாறுதலையும் காட்டிக் கொள்ளாமல் அமைதியாய் நல்லீருவிடம் ஒரீரு கேள்விகளைக் கேட்டு அனுப்பி விட்டான். நல்லீருவின் முகம் வியர்த்து உடம்பு இருக்காய் நடுங்கியது. என்னேருடு படித்த நெளஷாத் ... என்னை வருஷக்கணக்காகக் காதலித்த நெளஷாத ஏழைக்குடும்பத்தில் பிறந்த நெளஷாத ஓ! இவனு மனேஜர் ..?

வேதனையோடும் அவமானத்தோடும் குனிக்குறுகி முகம் சிவக்க வெளியே வந்த நல்லீரு ஆயத்தமாக நின்றிருந்த ஸப்வானுடன் ஸ்கூட்டரில் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டாள், தங்கையின் முகமாறுதலைக் கவனித்த ஸப்வானும் ஜீர்ணாம் கேள்விமேல் கேள்வி கேட்டு மேலும் அவளை வகைத்தனார்.

எதற்கும் சாவண்டு; தர்மத்திற்கு சாவ்விலை.

நானுவின் குழந்தை அழும் சுத்தம் கேட்கவே சிந்தனை கணிந்தது நல்லீருவுக்கு! என்னைத் தெரியாதது போலவே காட்டிக் கொண்டானே!..... பழிக்குப்பழி வாங்கிவிட்டானு? ஒரு பெரிய தொழில்திபராக் நெளஷாத் வருவான் என்று யார் கண்டார்கள்? பெரிய அதிஷ்டம் ஒன்றை இழந்து விட்டோம் என்ற ஒரு தோல்வி இப்போதுதான் மனதை ஆக்கிரமித்தது நல்லீருவுக்கு! அழிக்கும் அந்தஸ்திலும் கர்வம் கொண்டிருந்தேனே இப்போது... ஒரு வேலைக்காக அந்த நெளஷாத்துக்கு முன்னால் போய் ; ஓ!.....மை காட் ...! தங்கிதே நல்லீருவுக்கு ஆத் திரம் வந்தது. நானு சொன்னதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்திருக்கலாம் வீட்டில்

நல்லீருவின் மனம் ஓய்வில்லாமல் உழங்கிறது. அவன் எப்போது தாங்கினானோ அது அவளுக்கே தெரியாது.

அது ஒரு கலவன் பாடசாலை. நல்லீருவும் நெளஷாத்தும் உயர்தர வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தனர். நல்லீருவின் தந்தை ஒரு மாணிக்க வியாபாரி. நெளஷாத் ஒரு சாதாரண குமாஸ்தா ஒருவரின் மகன். படிப்பில் படுச்சட்டி. அழில் ஹி ரீ. ரா. நொசாத் துக்கு நல்லீருமீது கொள்ளைப்பரியம். எந்தப் பெண்ணையுமே ஏற்றுத்து நோக்காத நெளஶாத்தின் மனம் நிறைய நல்லீரு தான் இருந்தாள். செல்வச் செழிப்பில் வளர்ந்த நல்லீருவுக்கு தன்னை நெளஷாத் காதலிப்பது காதுக்கு எட்டியதும் பெரிதும் அருவருப்பு அடைந்தாள்.

தனது தோழியிடமும் கூறி, கூட்டாகச் சேர்ந்து அவளைப் பரிசுத்தாள்! அவமானைப் படுத்தினான்!!

காலம் சிறு கட்டிப் பறந்தது. பாடசாலைப் படிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தாகி விட்டது. நல்லீருவும் அவளது பெற்றேரூநம் கொழும்பில் வசிக்கும் தமது உறவினர்கள் இல்லம் செல்வதற்காக காரில் போய்க் கொண்டிருந்தனர். அப்போது தான் வழியில் நடந்தது அந்தப் பெரிய விபத்து. அவ்விடத்திலேயே நல்லீருவின் தந்தை மரணமாக, கால்களையும் ஒரு கையையும் இழந்த தாயோ உயிரோடு போராடிக்கொண்டிருந்தாள். நல்லீரு எதுவித பெரிய காயங்களுமின்றி தூக்கி வீசப்பட்டு பள்ளத்தினுள் வீழுந்து, மயக்கமாகிப் போனார். அதன் பின்னர் நல்லீரு தாயும், தந்தையும் காலமான கேதிகேட்டுக் கலங்கினான். ஊரில் இருந்த ஸப்வான் மனைவியோடு விஷயமறிந்து ஒடிவந்தான். துடியாய்த் துடித்தான் அதன் பின்னர் நல்லீருவை தன் வீட்டில் வைத்துக்கவனித்துக் கொண்டான் ஸப்வான்.

ஒரு வினாடிப் பொறுமை பத்து வருடச் சகம்.

இன்டர்வியூக்குப் போய்வந்ததில் இருந்து நலீரு மிகவும் சோர்ந்து போய் இருந்தாள். ஸப்வான் மனமுடைந்து போனான். வாட்டத்தைக் கண்டு ‘ஏம்மா நலீரா..... வேலை கிடைக்காது என்னும் ஏதாவது கவலையா உணக்கு!..... இன்னும் இன்டர்வியூ முடிந்து ஒரு வாரம் ஆகஸ்டையே என்ற போது, எனக்கு வேலையே கிடைக்காது நான். என்ன நான் இன்டர்வியூல் சரியா பதிலளிக்க இல்ல.... அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது வாசலில் மனிச்சப்தம் ஓலித்தது. தபால்காரன் நலீரு விடம் கடிதத்தைக் கொடுத்தான். என்ன ஆச்சரியம்! அவருக்கு நியமம் கிடைத்திருந்தது. வேலையில் வந்து சேரும்படி அழைப்பு வந்திருந்தது! நலீரு எதிர்பார்த்திருக்காத விஷயம். நெளசாத் ஏதோ காரணத்தோடு தனக்குக்கீழ் நான் கடமை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கில்தான் எனக்கு இடம் தந்திருக்கிறோன், என்று நலீருவின் மனம் எண்ணியது. வேலைக்குப் போகாமலே இருந்து விடலாம் என்று ஒரு கணம் நினைத்தாள். ஆனால் நானுவும், மதினியும் என்னநினைப்பார்கள்? மனதை திடப்படுத்திக்கொண்டு நலீரு அந்தப் பிரபல கம்பெனியினுள் கான்களை வைத்தாள்.

நலீரு வேலையில் சேர்ந்து ஒரு மாதம் டெந்திருந்தது. வேலையை கவனத்துடன் செய்யும் அவள் அன்று டைப் செய்திருந்த ஒரு காகிதத்தில் சில பிழைகள் இருந்தன. பிழுன் வந்து “மிஸ் உங்கள மனேஜர் வரட்டாம்.....” என்றார். திகிலுடன் சென்றவளை நெளசாத் உட்காரச் சொன்னான். அவளது பிழைகளைச் சுட்டிக் காட்டினான், நலீரு மிகவும் மனிப்புக்கோரி அதனைத் திருத்தம் செய்துகொண்டிருந்தாள். நிமிர்ந்து பார்த்தபோது அவருக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. நெளசாத் தனினையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

தனினை சுதாகரித்துக் கொண்ட நலீரு அவசரமாக எழுந்தாள்! “மிஸ் நலீரு....., கொஞ்சம் பேசனும் இருக்கிறீங்களா? என்ன..... எ.....ன்ன பேச? அவள் தடுமாறிக்கொண்டிருந்த போது நெளசாத் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான். நான் தான் உங்களோட படிச்ச ஏழைப்பையன் நெளசாத்! உங்க அப்ளிகேஷன்ப் பார்த்தேன்! அப்பவே; உங்களையே நான் எடுக்கிறதா நெலச்சிட்டேன்.....

சேர் நா வந்து இப்ப... ரொப்பவும் வருந்திக் கொண்டிருக்கிறேன்..... உங்களுக்கு செஞ்ச அணியாயத்துக்கூல்லாம் மொத்தமா தண்டனை அனுபவிச்சாச்சி..... ...

எல்லாமே கேள்விப்பட்டேன்!... உங்களுக்காக, நா இரக்கப்படுகிறேன் நலீரு! என்றான் நெளசாத்! அதோடு இன்டர்வியூ நடந்த அளவு கோபித்துக் கொண்டதற்காக மனிப்பும் வேண்டினான். கணக்கில் நீர் எட்டிப்பார்த்தது. நலீரு அவளைப் பார்ப்பதைத் தவிர்த்தாள்! என்ன மனிக்கனும் சேர்.....; அவள் கூறினான்!

சரி... நடந்ததெல்லாம் போகட்டும்!... இடபோ நான் உங்களக் கூப்பிட்டது..... என்னேடு திருமண இன்விடேஷன் தாற்றுக்காக...!

- பாலையூற்று அஸ்ரபா நூர்ஷன் -

நலீரு உள்ளுர உடைந்து போனாள். பெரியதொடு இழப்புக்கு ஆளாகிவிட்டதாய் உணர்ந்தாள். தன் முன்னே கம்பீரமாய் வீற்றிருக்கும் நெளசாத் இன்னெனுத்திக்கு உரிமையாகப் போகிறோன் என்ற உணர்வு அவளை அந்த முழுமறியாத இன்னெனுத்தி மீது அக்கணமே ஒரு பொருமையை வளர்த்தது. மனித மனம் எவ்வளவு விசித்திரமானது.

அழகிய வெள்ளை அட்டையை அவள் முன்னே நீட்டினான் நெளசாத். அதனைப் பார்க்கவே பிடிக்காத நலீரு கைகளில் வெறுமனை வைத்துக் கொண்டிருந்தாள். தன்னைத் தருணம் பார்த்துப் பழிவாங்கும் நெளசாத்தை வெறுமனை நோக்கினான் நலீரு! அவன் அவளை உற்று நோக்கி கிடை. “பாருங்களே..... நலீரு.....”

அவளது விரல்கள் அட்டையை விரித்தன. அது இன்னும் அச்சேருத் தூரு வாழ்த்தட்டை, விரித்தவள் தினாத்தாள். “ஸேர்....., நீங்க....., இன்னுமே...” ஆமாம், உள்ளே நொசாத் நலீரு என்று பேருவால் அழகாக எழுதப்பட்டிருந்தது! இன்பத்தில் திக்குமுக்காடிப்போன் நலீருவுக்கு கணக்கை ஆவந்தக் கண்ணீர் நிறைத்தது!

அவன் இருக்கையை விட்டு எழுந்து வந்து நலீருவின் அருகே நின்றான்!

“நலீரு என் மனதில் எப்ப உங்கள நினைச்சேனே அன்னையிலிருந்து இன்னைக்கு வரை வேறு பெண்ணையே நென்சுதில் லம்மா..... இனி தே நீங்க என்னையைப் புரிஞ்சுக்குவீங், இப்பேரையா? பேசாமடந்தையாகிப்போன் நலீருவின் உள்ளத்தில் ஆயிரம் புக்கள் ஒன்றுய மலர்ந்தது போல இருந்தது.

பாராட்டுக் கிறேம்

கண்டி பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை மாணவியும் “பரிய நிலா” வாசகிகளில் ஒருவருமான் செல்லி பாத்திமா சுமிலா மொஹித்தின், முன்னால் ஜனதிபதி மேன்மை தங்கிய ஜே ஆர். ஜயவர்தன அவர்களால் எழுதப்பட்ட “கோஸ்ட் திரட், என்ற புத்தகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கவ்வி அமைச்சினால் பாடசாலைகளுக்கிடையில் நடாத்திய பேரட்டியில். முதலிடத் தைப் பெற்று 5000 ரூபாயையும், கான்றிதழ்களையும் இவ்வது புத்தக வினியோக விழாவின் போது மாண்புமிகு ஜினதிபதி ஆர். பிரேமதாஸாவிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்.

அகில இலங்கை ரீதியாக சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் தடைபெற்ற பேச்சு. கட்டுரைப் போட்டிகளிலும், மூல்களில் கலாச்சாரத் திணைக்களத்தினால் நடாத்தப்பட்ட அகில இலங்கை ரீதியிலான மிலாத்தினக் கூட்டங்களிலும், 85, 86, 87 ம் ஆண்டுகளில் தொடர்ச்சியாக வெற்றிகளைப் பெற்றுள்ளதோடு, 1985ம் ஆண்டில் கண்டி மாவட்டத்தில் நடாத்தப்பெற்ற தமிழ்த்தினப் போட்டியில் முதலாமிடத்தையும், குண்டசாலை விவசாயக்கலைரியும், தென்னகும்புர ய. ம. ம. அ. யும் நடாத்திய மீலாத் விழாப் போட்டிகளில் பங்கு பற்றி மூன்று அம்சங்களில் முதலாமிடத்தைத் தட்டிக்கொண்டார். மேலும் 1987 ம் ஆண்டில் கண்டி கிறிஸ்தவக் கன்னாரி இலாலாமிய மாணவர் கழகம் கண்டி மாவட்ட பாடசாலைகளுக்கிடையில் நடாத்திய சிங்களப் பேச்சுப் போட்டியில் முதலிடத்தைப் பெற்று வெற்றிக் கிளை வைத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதன் மூலம் பங்கிக்கூடத்திற்கு கீத்தியைத் தேடிக்கொடுத்துள்ளதோடு, எதிர்காலத்தில் சமூதாயத்தின் ஆரோக்கியமான நற்சரித்திரமொன்றை நிச்சயம் எதிர்பார்க்கலாம் என்ற முத்திரையைக் குத்திக் கொண்டுள்ளார். பேச்சுத் திறமையும், எழுத்தார்வமும், புத்தகப்பிரியருமான இச்சோதி, மாவணல்கை பதுரியா மகளிர் வித்தியாலயத்தின் அதிபர் ஜனுப் ஹாஜா மொஹித்தின், பள்ளிப்போர்வை மு. வி. அதிபர் M. S. ஸப்பிரியத்தம்மா ஆவியோரின் ஒரே புது விழுமாவார்.

இவரது வளமான எதிர்காலத்துக்கு
நல்லாகிகள்!

(புண்ணீய பூமியாள்)

பிரிக்கப்பட்ட உறைகள்

இதழ் 7 பரியநிலாவில் “அரிவெயர் அரங்கம்” இலாது போன்று பெரும் குறையே. இவ்வரும் இதழ்களில் பக்கங்களையும் கூட்டி, இன்னும் தரமான ஆக்கங்களைத்தர வேண்டுகின்மாவனால்லை கலைப்பிறை மேற்கொண்டு வருகின்றன.

“பரிய நிலா” படித்தேன். கலைவாதியின் கதை மெய்சிலிர்க்க வைத்தது. திரு. கோமஸ் அவர்களின் தொடர் கட்டுரை மூலம் நிறையக் கற்றுக் கொண்டுள்ளன. சலை இவக்கியத்தோடு அறிவ்யலையும் சேர்த்துக்கொண்டால் மிகப்பயனுள்ளதாக இருக்கும். என்றாலும் ‘பரிய நிலா’ விளைசேவையை மறக்க முடியாது.

நில்லின் பாக்ஶா

ஆசிரியரே!

பரிய நிலாவின் இதழைச் சுவைத்தேன். அனேக ஆக்கங்கள் நெஞ்சைத் தொட்ட போதிலும், கலைவாதியின் சிறுகதை சில யதார்த்தங்களைத் தொட்டுக் காட்டுகின்றன. கதாசிரியருக்குப் பாராட்டுக்கள். எழுத்துப் பிழைகளில் ஆக்கரை காட்டுவதும்.

நவீரா ஹாமீம்

ஆசிரியருக்கு!

நான் வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளன். பரிய நிலா மூலமும் வேறு சில சஞ்சிகைகள் மூலமும், என்னை எழுத்துவகுக்கு அறிமுகமாக்கிக் கொண்டுள்ளேன். “பரிய நிலா”. இவக்கிய நெஞ்சங்களைத் தொட்டு வெற்றிப் பாதையில் செவ்வாதக் காங்கின்றேன்.

அலியார் எம். தமீம் - கல்லூரை.

பரியமிக்க ஆசிரியருக்கு!

பரிய நிலா தற்போது நன்கூக முன்னேறி விட்டாள். என் நெஞ்சம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள். பரிய நிலா அபிமானி.

நவீரா - தெல்தொட்டு

ஆசிரியரே,

பரிய நிலா ஏழாம் இதழைச் சுவைத்தேன். கலைவாதியின் கதை நெஞ்சைத் தொட்டது. கலைமகளின் “மாறுடம் செழிக்க” என்ற கலைத் திறப்பாக உள்ளது. எஸ்ஸாரி அஷ்டஷம்லின் கதையை பல முறை சுவைத்தேன். காலிப்பகுதி கொச்சைத்தமிழ் கல்றக உள்ளது. எழுத்துப் பிழைகளைத் தவிர்த்தாது பரிய நிலா ஒரு பெண்ணையில் நிலா. வாழ்க, வளர்கள் — பாலையற்று அஷ்ரபா (ஆசிரியை - அஷ்லி)

ஆசிரியரவர்களே!

கலைவாதின் 'மையித் தத்துவங்களைக் கபனிடும்' சிறுக்கதை சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. வழக்கையின் அன்றை நிழல்சிக்கைத் தொட்டுக் காட்டுகிறது. — A. A. இஸ்ஸதின் கொழும்பு 10 பரியமுள்ள ஆசிரியருக்கு.

பரியாநிலா இதழ் முன்னேற்றத்தைக் காட்டுகிறது. படித்துச் சுவைத்தோம். ஆண்டு விழா வெற்றி பெற வாழ்த்துக்கள்!

— M. N. சுப்பிரமணியம், பத்மநாதன் சபாட் குவெட்.

ஆசிரியரே!

கடந்த 1 ம் இதழில் பிரசரமான “மையித்தே தன்னைக் கென்டும்” சிறுக்கதையில் கலைவாதி கலீல் இன்றைய குழநிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். A. V. P. கோமளின் கட்டுரைத் தொடர் பயணவிக்கிறது. பரியாநிலா வளர்ச்சியடைகிறது.

— M. மனைகரன் K. S. A.

முருதார ஹலனின் “அப்பா இல்லாத ஊரில்” 12. 12. 88 ல் டவர் மண்டபத்தில் மேடையேறிய நாடகம் மின்டும் 07. 06. 89 இல் மேடையேற உள்ளதாக அறிகிறோம். அமைச்சினால் 5000 ரூபா வழங்கி கெளவரவிக்கப்பட்ட இந்நாடகம் ஈழத்துப் புதுக்கலைதைகள் இயக்கத் தினாரின் முயற்சியாகுமிபாராட்டுகிறோம். (ஆசிரியர்)

இறந்த நாள் வாழ்த்து!

நயாவணை மாவணல்லையில் வசிக்கும் அல்லாத மகாம், பாதி திமா தம்புதிகளின் செல்வப் புதல்லி பாதி தி மா ம் பா ஸா தனது மூன்றுவது பிறந்த நாளை 04. 04. 89 ல் வெகு வீமாவையாகக் கொண்டாடவிருக்கிறார். அவரை பெற்றிருார், உற்றிருாட்ட சுப்பட சுவைரும் அல்லாற்றுகின் சிறுபையால் சீரும் சிறப்பும் பெற்று பல்லாண்டு காலம் வாழ வாழ்த்துகிறார்கள்.

பரியாநிலா இரண்டாமாண்டு விழா வெற்றி பெற எனது வாழ்த்துக்கள்!

— பூமா ஸாஹி— கோட்டே

வெற்றுக் குடங்களும் வீடுகளும் நீரும்.

□ சிறுக்கதை □

— திக்கல்லை கால் —

“அலீமா... உப்புப் போது ஓன்று பாத்து கேழங்க ஏறக்கி வெச்சிட்டு கோழிய அடுப்பில் வெய். கோழி கொஞ்சம் முத்தின மாதிரிக்கி நல்லா நெருப்புப் போடோனும்” மகள் வேறு ஏதும் யோசனையில் சமையலைக் குழப்பிப்போடுவாளோ என்று யந்தாள் போலும் குலுஸாம்மா.

“சரி சரி நான் நென்வோடதான் நிக்கிய.. நீங்களியள் சீக்கிரம் சீக்கிரம் அரிசரீங்கோ... இப்பவே ஆறு மணியாகம் போற.. ஊட்டுக் கந்திரி மாதிரி சொன்னிகிச் சொன்னிகி நிக்கேல் தக்கியாவுக்கனுப்பியத்த நேரத்தோட அனுப்போனும்...” எனக்கூறி அரிசி அரிப்பவர்களை அவசரப்படுத்தினால் அலீமா.

உம்மா மக்களைல்லாம் அங்கே ஒன்று கூடியிருந்தார்கள். சிறுகள் வேறு வீட்டையும் சுற்றுவட்டாரத்தையும் அமைக்க எப் படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அலீமாவின் வாப்பாவும் இன்று நேரகாலத்தோடு கடையைப் பூட்டிவிட்டு வருவதாகச் சொல்லியிருந்தார். இன்று இங்கிருந்து தக்கியாவுக்கு சோற்றுக் கலன் ஒன்று தயாராகிறது. அதற்கான கெடுபிடிகள்தான் இவை.

பக்கிர் முதலாளி நேற்று இரவுதான் தன் மஜைவி குலுஸாம் மாவின் காதில் இந்த விஷயத்தைப் போட்டார். அவனுக்கும் இப்படியான காரியங்கள் என்றால் அலாதியாவதொரு தெம்பு.

“எடக்கெட தக்கியாவுக்கு சோத்து கலன் குடுக்காட்டி ஒங்களுக்குப் பத்தியமில்ல” குலுஸாம்மா கணவனிடம் செல்ல மாகச் சொன்னான்.

“இங்க பாருங்கொ..... தக்கியாவுக்கு சோத்துக்கலன் குடுக்கியென்டு நியயத்துக்கடன் வெச்சா எந்த விஷயமும் சரிப் போற.....”

“ஆ..... அப்ப அந்த விஷயத்த மட்டும் என்னேட செல்வடா?”

“அது யாவார விஷயமொன்டு குலுஸாம்மா..... சென்னதுக்கு ஒங்களுக்கு வெலங்கியல்ல..... நேத்துத்தான் காயிதம் வந்த...”

காலை எழுந்தது முதல் பம்பரமாகத்தான் இயங்கினால் குலுஸாம்மா. இரண்டு மகளும் அவர்களது பிள்ளைகளும் வந்து சேர்ந்து வீட்டார்கள். வேறு யாறாக அவர்களுக்கு உதவிக்கு அவசியப்படவில்லை. அக்கம் பக்கத்திலிருந்து அழைத்துக்கொள்ள முடியுந்தான். ஒரு நேரச் சோத்துக், வழில்லாததுகள் அழைத்

தால், அப்புறம் முழுக்குடும்பத்துக்கும் சாப்பாடு போட வேண் இமே என்பதால் அந்த எண்ணத்தை மனதுக்குள்ளேயே தனிக்கை செய்து விட்டாள் குருவும்மா.

“ஆஆ..... மஹரிபிக்கி பாங்கு செல்லிட்ட..... இனி ரெடியாக்குங்கோ.....” பொதுவான அறிவித்தல் ஒன்றை விடுத்துக்கொண்டு குசினிக்குள் புகுந்தாள் அவள்.

“தரி சரி எல்லம் ரெடி.... வெள்ளப்பொடவ கொண்டு ஸஹனஸ் சுத்திக் கெட்டுங்கோ”

“எல்லம் ரெடிதானே இனி பிழ்மில்செல்லி வெட்டக் கெறங்குங்கோ”

சோற்று ஸஹன் முதலும் அதன்பின் ஒவ்வொரு வகை யருக்களை ஒவ்வொருவருமாகச் சுமந்தபடி ஜந்தாறு பேர் கொண்ட ஒரு குட்டி ஊர்வலம் புறப்பட்டுவிட்டது. அதைப்பார்த்து பெருமுக்கவிட்டபடி சுற்றுவட்டாரத்து ஜசதாத்தா ஸௌதீம் தாத்தா, மழர்சிது நானு இப்படியிப்படி..... !

“ஹ..... கால் குத்திப்பட்டே ம..... கால் நொந்தா லும் குத்தமில்ல கண்ணாறு கழிஞ்சிட்டு கண்டா பொருமத் தனுத்தில ஒவ்வொத்தகரு பாத்துக்கோ நின்டத்த..... ம..... இவளியுக்கு கத்தகமே பொறவு ”

கல்லிலே கால் குத்தியதையும் தனக்குச் சாதகமாக்கித் திருப்திப் பட்டுக்கொண்டு முன்னேக்கி நடந்தாள் குலுவும்மா.

★ ★

வெள்ளி இரவு - தக்கியாவிலிருந்து எழுந்த ஒதுக்கு ஒவ்விகள் அப்பகுதியெங்கும் மோதி எதிரொலித்தது. பக்கி சிரத்தையோடு அங்கே ஒதிக்கொண்டிருந்தவர்கள் ஆக பத்துப்பன்னிரண்டு பேர்தான். இன்னும் பல வரிசைகளில் இபாபத்தாளிகள் மௌனமாக அமர்ந்திருந்தார்கள். சாம்பிராணிச்சட்டி நறுயணப்புதையை கக்கிக் கொண்டிருந்தது. வெள்ளி உடுப்பும் நீட்டித் தொப்பியுமே அவர்கள் அத்தனைப்பேரதும் யுனிபோம் போலும்.

அடுத்த சாலைக்குள் மத்திச்சம்மார் இருவர் குசுகுசுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அங்கே ஜந்து சோற்று கூன்கள் வந்து சேர்ந்திருந்தன ஒவ்வொரு கல்லும் பத்துப்பேர் அனவு வயிறு முட்டுச் சாப்பிடக் கூடியவு கண்மான துகான் இவரா நெருங்கிக் கொண்டிருந்தநால் இதற்குமேல் வந்துசேர வாய்ப்பில் வைதான்.

இழுங்குப் பிரகாரம் கக்கியா நம்பர்க்காரர்கள் மூவர் மூவராக ஒவ்வொரு வெள்ளி தீரவும் சோற்றுக்கலன் அனுப்பவேண்டும். அகற்கான முன் அறிவிப்புக்கள் நிற்வாகத்தால் வேண்டிக்கு வழங்கப்பட்டு விடும். அந்த ஒழுங்கு போக மேலும் பல சோற்

றுக்கலன்கள் வந்து சேர்வதுண்டு. அப்படிப்பட்ட ஒன்றுதான் பக்கீர் முதலாளி வீட்டால் இன்று வந்திருப்பதும். “துஆ ஒதப்படப் போவதால், மத்திச்சம்மாரும் கலரியில் போய் அமர்ந்து கொண்டார்கள்.

★ ★ ★

“மச்சான் இன்டக்கி அஞ்சி சோத்துக்கலன்” தக்கியாவுக் குள்ளிருந்து வந்த ஒருவன் சந்தோஷத்தோடு சொன்னான்:

தக்கியாவுக்கு முன்னால் எதிர்ப்பக்கப் படிக்கட்டில் அமர்த்தப்படி கைவாறு போட்டுக்கொண்டிருந்த மூவரும் இக்குரலைக்கேட்டு உசாரடைந்தனர்.

“அப்ப போம் மசான்..... நல்லா வெட்டேலும் ” நடு நாயகமாக நின்றவன் பிரேரணையை முன்வைத்தான்.

“போதெண்ட சும்ம பொகைல..... நல்லாத்தினன ரெடியாகித்தான் பொகோனும்..... மச்சான் ரெண்டு சோடா போத் தல் அழப்பீ ” ஆமோதிப்போடு போகும் காரியத்தை சிறப்பாகச்செய்ய முன்னேற்பாட்டையும் முன்வைத்தான்.

“ஓ..... இந்தா கொணுவா” பத்து ரூபாத்தாளொன்றை நீட்டினான் அவன்.

அடுத்த கணம் பிளேன் சோடா இரண்டு வந்தது. மடக் மடக்கெண்று மாறிமாறிக் குடித்தனர்.

“அன்ன பாங்கு பாங்கு..... தொப்பியப் போட்டுக் கொண்டு வாங்கோடா ”

சோற்றுக்காக அவர்கள் அன்று தொழி வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் மட்டுமா? அப்படி இன்னும் எத்தனை பேர்கள்.....!

யதிலுக்கு மேல் அமர்ந்திருந்தவர்கள் இறங்கிப் போவதைக்கண்ட அல்தாஹுப் நானுவும் எங்கோ ஒரு மூலைக்குள்ளி ருந்து மெல்ல வெளிப்பட்டார்.

★ ★

பக்கீர் முதலாளி வீட்டு முகப்பு விளக்கு பளிச்சென்று ஓளி பாம்சிக் கொண்டிருந்தது. அந்தப்பகுதிக்கே நடுநாயக மான அவ்வீட்டில் மாத்திரமே மின்சாரம் இருந்தது. அந்த வெளிச்சத்தில் அக்கம் பக்கச் சிறுசுக்கள் விளையாடத் தொடங்கினார்கள் என்றால் இனி நேரம் போவதா புரியும்!

“போடேய் இக்ராம் இங்கவா..... பாண் முடியமுந்திப் போகட்க்கி” வெள்ளும்தாத்தா பேரனை அழைத்தார்.

எத்தனையோ தடவை உம்மும்மா சப்பிட்ட போதும் அதைக் காதில் போட்டுக் கொள்ள தவன். பாண் என்றதும் தான் வீட்டுக்கோடினான்.

“இந்தா பாங்கு முக்காராத்தல் கொணுவா..... ஆ..... புடி சல்லிய..... ”

“உம்மும்மா எனக்கு காராத்தல் தரோனும்”

“சரி போ போ....”

வீட்டில் நான்கு பேர் இருக்கும்போது கால் ராத்தலுக்கு அவன் உரிமை கொண்டாடினான்.

“புள்ள இக்ராம் கடக்கா போற்” அடுத்த வீட்டு ஐச தாத்தாவின் குரல் அது!

கேட்காதது போல் ஒடப்பார்த்தவன் ‘பாவம் ஒத்தரு மில்லாத ஆச்சி’ என்று நினைத்தோ என்னவோ அங்கே சென்றான்.

“எனக்கும் காராத்தல் கொனுவந்து தா மகன்” பத்துச் சதுங்களில் எட்டை எண்ணி நீட்டினான் அவன்.

இக்ராம் ஸாவி நானுவின் கடையை நோக்கித் தன் காரை ஸ்டாட் பண்ணினான்; வாயால் தான்! (யாவும் கற்பனை)

ஒன்றுபடுவோம்!

உறவுகள் வளரா
உண்மைகள் ஓங்க
நிறைவுடன் மக்கள் மன்னின் நிம்மதி காண-
அறமது மலர்ந்து...
தூய ஜக்கியம் செழிக்க
வேண்டுவோம்...!

★
நீதியை மதிக்க...
நேரமையை துதிக்கவைப்போம்.
வீதியில் அஸையும்
ஏழைகளின்-
விழிமழையை
துடைக்கச் செய்வோம்!

★
மன்னைக
மனிதரெல்லாம்
மனிதராய் வாழ...
புண்ணியபாவும்
தெர்ந்து-
புணிதராய் பேணவேண்டுவோம்!
சண்டைகள் ஓய்ந்து
சமாதானம் நிலவ
இன்றே அனைவரும்
ஒன்றுபடுவோம்!

- திக்குவல்லை நவல்ஹா ஆமிர்

முயன்றிடுவோம்.

அறியாமை இருளகற்றி
அகத்தினிலே ஒளியேற்றி
அகிலத்தை வென்றிடவே
அஞ்சாது துணிந்திடுவோம்

★
தற்பெருமை யினையற்றி
தணிகுளினை நாம் நீங்கி
தன்னிலையில் வென்றிடவே
தரணியிலே துணிந்திடுவோம்

★
பொருமைத் தீயகற்றி
பொறுமைத் தீபமேற்றி
பேரவா அழித்திடவே
பெரியோரை பின்தொடர்
வோம்

★
மாகுக்கள் நிதமகற்றி
மனதுகளை மேம்படுத்தி
மதியாலே வென்றிடவே
மானிலத்தில் முயன்றிடுவோம்

★
நற்கருமம் பலசெய்து
நல்லோரை துதிசெய்து
நற்பெயர் பெற்றிடவே

நாளிலத்தில் முயன்றிடுவோம்

- எஸ். எஸ். ஹாமீம் வெலிகம்

நிலா (நிலா) வே வாழக

காலாண்டு
சஞ்சிகையாக
பவனிவரும்
உஸ் நிலாவதனம்
இப்பாரினிலே
மேறும்
ஒளி சிற்றி
புழ் மனம் பரப்ப
வாழ்த்துகிறேன்
பரிசாவே வாழ்க
நிலாவே வளாக்.

தாத்தவனங்களை எல்லாம்
ஏரித்து விடுவோம்
தகுதியற்றவன் தோளி
லெல்லாம் மானை

கொழுந்தெடுத்துத் திரும்
பியவன்
கொதித்தெழுந்தான்
கங்காணி முகத்தில் கஷயம்

- காவனங்களைச் சேல்வி ரஸானு

அட்டைப் படத்தை வரைந்து அங்பவித்த வீலவாதிக்கு
வாசகர் சார்பாக, நன்றி! (ஆ+ர்)

ஏராளமான வாசகாகள் ஆசிச்செய்திகளை சினுபியுள்ளார்
அனைத்தையும் பிரசரிக்க முடியாமைக்கு வருந்துகிறோம்.
(ஆ+ர்)

அங்கங்களுக்கு படைப்பாளிகளே பொறுப்பு. (ஆ+ர்)

FAIR TRADES

General Hardware Merchants
Importers and Dealers in Electric Motors.

45, SRIMAVO BANDARANAIKE MAWATHE,
COLOMBO 14.

Phone: 34029

எமரு வரழத்துக்கள்!

சுத்தமான சம்பா, சிரக சம்பா, பொகுரு சம்பா,
அரிசி வகைகளை மலிலி விலையில் பெற்றுக்கொள்ள நாடுகள்.

Mahroof Rice Mill

No. 32. United Lane,
Mawanella.

Well Wishes

நல்கயர் விரும்பும் நவீன டிசென்களில் 22 கரட்
தங்க நல்கக்கூக்கு நாடுகள் மாத்தனையில்

MOD JEWELLERS

NO. 130, MAIN STREET,

MATALE. T P. 2787.

பரிசீலனையின் வளர்ச்சிக்கு எமது நஸ்லாடிகள்!

LEGACY DIAM

Nagalingams Jewellers

Designer & Manufactures of
22 Crt. Sovereign Gold Jewellery.

No. 101, COLOMBO STREET,
KANDY.

M. J. M. Printers - Mawanella.